

Camí Ral₂₂

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Agost de 2006 número 22 / Butlletí / Full municipal / Programa Festa Major 2006

Ajuntament de Copons

Butlletí informatiu i d'opinió Via de Copons
Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
Àngel Guimerà, 8, 08281 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
Correu electrònic: copons@diba.es
Disseny i maquetat: ESPAI GRÀFIC, Igualada
Dipòsit legal: B-7571-96
Tiratge: 1.000 exemplars

Publicació periòdica / Distribució gratuïta
Imatge portada: Cal Tresó Foto: Elisenda Mercadal Segura
Coordinació: Ramon Serra Llacuna, Elisenda Mercadal Segura i Nuri Pons Torrents

Sumari

3	Editorial
4	Memòries de Josep Bertran: 4a part
6	Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria
7	La màgia d'una nit màgica
8	Festes Majors
10	Exposició Ramon Sala
10	Exposició Xavier Pallarés
10	Exposició Escola Municipal Gaspar Camps
11	Patge Faruk
11	Nit de Reis
11	Festa Major d'hivern 2006
12	Carnestoltes ha arribat i la disfressa ens hem posat!
12	Grup Teatre la Barraca presenta "No et beguis l'aigua"
13	Caramelles 2006
13	Setmana de la gent gran a Copons
14	Viatge a Terra Santa
15	La caseta de l'hort
16	La caseta de l'hort, una realitat amb vida
17	L'any Mozart arriba a Copons
18	Xandall nou per als nens i nenes de l'escola
18	Macrojocs a Copons
19	Breu història de la fàbrica de ciment
19	Renoms de Copons: carrer de la Roquera
20	Resum de fets, activitats i actes 2005-2006
22	Viure per menjar
23	No volem el parc eòlic de Serra Morena
24	1a caminada popular a Serra Morena
25	Ara "si", us estatut que mira a Copons
25	Vaig dir que no
26	Protegim el patrimoni història de Copons
27	Copons.info: un projecte cultural a Copons aprofitant les noves tecnologies
28	El Consorci de l'Alta Anoia organitza un camp de treball instal·lat a la Torre de la Manresana
29	Servei meteorològic
30	Resum dels partits de Futbol
32	8a Copa Catalana de caminades de resistència 2005
34	Fauna autòctona de la nostra comarca
35	Receptes argentines: Gonzalo Pocovi
35	Telèfons d'interès
36	Arxiu fotogràfic

Millor publicació periòdica d'àmbit local

Millor butlletí municipal de l'any

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

Editorial

L'Anoia patirà en els propers anys una transformació que afectarà tots els àmbits de la nostra vida, ja que passarem a ser el tercer motor econòmic de Catalunya. I això que sembla tan positiu, portarà implícits una sèrie de canvis que en general suposaran una minva en la nostra qualitat de vida. No ens enganyem: noves carreteres, més trànsit, un tren d'alta velocitat, la nova Zona Franca, l'intercanviador de mercaderies, abocadors i parcs eòlics, o triplicar la població de la comarca amb milers de nous habitatges són canvis que a nosaltres no ens milloraran el benestar.

En aquest context, els coponencs i coponenques haurem d'afrontar grans decisions en què haurem de decidir quin poble volem. I en aquest procés és important que cadascú individualment, i col·lectivament com a poble, reflexionem i definim el futur de Copons.

El projecte de parc eòlic de Serra Morena s'emmarca dins d'aquesta problemàtica. Tots estem a favor de les energies renovables, i de l'eòlica en particular. Però no a qualsevol lloc i a qualsevol preu. Cal sospesar en una balança els pros i els contres del projecte, i decidir si és o no un guany per al poble. I en aquest cas sembla força clar que els perjudis superaran en molt els beneficis.

Serra Morena no és un bon lloc per fer un parc eòlic: hi viu força gent, la terra es treballa, el bosc es va recuperant lentament del devastador incendi del vuitanta-sis, és molt a prop de Copons... Massa problemes per uns minsos beneficis econòmics que no arribaran ni al 5% del pressupost municipal. I val a dir que no s'ha comptat per res amb les persones, i que el projecte es va fer d'amagat i malament. A més, el nord de l'Anoia ja col·laborarà suficientment amb les energies renovables a Catalunya: un parc eòlic en funcionament, i cinc més a punt d'aprovar-se. D'Argensola a Rubió, passant per Pujalt, Veciana o Calaf, d'aquí uns anys hi veurem prop de 150 molins.

És l'hora doncs que siguem nosaltres mateixos qui decidim què volem i què no volem per al nostre poble, sense donar res per fet i sense por de dir no quan sigui necessari.

Memòries de Josep Bertran: 4a part

En Josep Bertran i Rius va néixer a Copons al 1920. Va fer de forner al poble durant molts anys seguint l’ofici del seu pare Joan. El forn estava davant de l’actual ajuntament. En Josep, juntament amb altres joves nascuts al 1920 van formar l’anomenada “quinta del biberó” ja que es van incorporar a les files republicanes l’any 1938 per anar a la guerra quan només tenien 17 anys. A Copons pertanyien a aquesta “quinta” en Benjamí Martí i Closa, en Josep Llacuna i Roca i en Josep Bertran. Després de sobreviure a aquesta guerra, l’any 1973, en Josep se’n va anar a fer de forner a Gelida fins al 14 d’abril del 2000 dia en què va morir.

En Josep va redactar unes memòries de la Guerra Civil Espanyola que va guardar la seva neboda Teresa Closa, on relata amb un realisme impressionant alguns dels episodis que va viure.

En les tres edicions anteriors del Camí Ral vam reproduir de forma íntegra una primera, segona i tercera part d’aquestes memòries tal i com en Josep les va redactar. A continuació es reproduceix una quarta i última part:

Després de les vacances de l’estiu de 1938...

Vam contemplar com l’aviació deixava caure les bombes sobre el poble d’Agramunt. Un núvol de pols i fum s’es-campava prop nostre. No havíem decidit el camí a seguir però un cop ens vam adonar d’una bandera i molts homes que caminaven al seu darrere, el company va dir: - estem atrapats-. Tenia un carnet de la CNT-FAI i altres papers, tots fets a trossos -em va dir:- Te'ls hauràs de menjar.

Durant la nit vaig perdre el company o, millor dit, no va voler seguir. Jo sabia el lloc on es quedava. Junt amb altres. L’oficial em va preguntar per què anava sol. Jo li vaig dir que no sabia on s’havia ficat. Acompanyat del practican vam fer una volta. Vam trobar dos companys morts. A prop d’ells, un gran forat fet per una bomba. Fou l’última vegada que vaig veure l’enterrador. El primer que vaig arrossegar cap al clot tenia un forat al cap. Va gastar molta munició, tenia dos fusells i bona punteria. Els vaig posar travessats, tapats amb brossa i pedres a sobre.

Quan es va fer de dia em vaig fer càrrec d’un fusell-ametrallador. Tenia per ajudant l’amic Rossend Mas, de la comarca del Lluçanès. Amb l’oli d’una llaua de sardines vam untar el fusell. Al matí vam veure un grup d’homes i una bandera nacional. Vam començar a tirar, fugirem tots, l’oli de les sardines anava bé per gastar munició. Darrere nostre teníem una caixa de munició. En Rossend va anar a buscar-la i quan va tornar em va dir: - estic ferit -. Es va aixecar la camisa, li sortia sang. Vam marxar, va quedar sol. Em vaig carregar

el fusell al coll. Xiulaven moltes bales i explotaven bombes. Al meu davant en caigué una i em va ferir la cara. Quan vaig veure la sang, vaig deixar el fusell i cames ajudeu-me. Vaig passar pel costat d’una bassa d’un poble. Més amunt vaig pujar en una ambulància. Vaig passar per Cabanabona. Finalment, un cop curat, em van portar a una pal·líssa a Vilanova de l’Aguda. Tenia gana i vaig anar al poble a demanar llet.

Era de nit, al a primera casa on vaig sentir veus vaig demanar llet. Em van contestar que no en tenien. A la segona la mestressa em va explicar que la portaven a l’hospital. Va semblar que tenia ganes de donar-me alguna cosa però de sobte em van fer fora uns sanitaris que sopaven a dalt de la casa.

Tot sol vaig tornar a la pal·líssa-hospital. Vaig mirar el seu entorn i vaig decidir marxar camp a través. No va ser fàcil trobar la carretera de Pons a Calaf. Quan vaig arribar a un petit pont, em vaig parar. L’aigua que passava per sota feia molta remor. El meu pensament tenia una temença. Vaig continuar però un control de la Guàrdia de l’Assalt em va parar. M’acompanyaren al poble de Sanaüja i em van preguntar què passava, d’on venia, etc. La meua principal resposta fou: - demà els tirs sortiran del poble de Cabanabona -. Els va passar la son a tots. Una ambulància em va portar a Prats d’Anoia. Vaig dormir just on es trobava el piano l’últim dia que havia anat a ballar.

A la nit vam ser traslladats a Calaf i vam marxar amb tren a Manresa. Em van portar al passeig de l’institut-hospital. Al meu costat hi tenia un xicot jove que anava coix. Es

tapava amb un abric de senyora que tenia una grossa pell al coll. Era tan maca i fina que tenia el cor robat a totes les infermeres. Per por que li prenguessin mentre dormia, el portava lligat amb un filferro a la mà.

Dins la sala d’operacions em vaig trobar al costat del meu company Rossend. Em va dir: -vine a veure’m a la sala F-. L’endemà vaig anar a veure’l. El vaig trobar assegut al llit, no podia estirar-se. Les seves paraules van ser: - em moriré. M’han tret aquesta bala que veus aquí a sobre, però en tinc una altra a l’altre costat. Aquesta em tocarà el cor -. No sabia com animar-lo. Segons em va explicar quan va marxar ferit, el tinent desesperat el disparà amb la pistola i el ferí novament de l’altre costat del pit. No recordo el nom del seu poble. Mai més n’he sabut res.

Vam emprendre viatge cap a Sabadell. El ronc d’avions ens va fer córrer per la Rambla fins a entrar al soterrani del tren. El company coix corria més que jo.

En arribar a l’estació de Sarrià el tren no passava més avall. Van sortir unes gallines corrents. Vaig poder atrapar-ne una. La vaig posar sota el tabard i vam marxar caminant fins a l’hospital de Vallvidrera. Era ple. Deixàrem menjar herba del jardí a les gallines. Seguïrem la marxa fins al carrer Tallers. A la cuina de l’hospital vaig canviar la gallina per dos talls de bacallà remullat, un panet i un tros de carn. Em van portar a dormir a la Creu Roja. Els ocupants de la saleta-habitació em van mirar molt. Al cap d’una estona vaig comprendre què passava: sortien acompanyats de croses, bastons.. tots eren mutilats.

Aquella nit a l’hospital mancava la llum i l’aigua. Els metges van preguntar: - què passa? – No tenia resposta. Al matí va passar una infermera anunciant que el qui volgués marxar passés per l’oficina. Fou mal rebuda i insultada pels ferits i mutilats. Jo la vaig seguir. Em va donar un paper i vaig sortir al carrer. Vaig travessar la Gran via, vaig entrar en un magatzem i la gent sortia carregada de tabac. Vaig recollir dues capses de faries i dos pots de picades.

És curiós trobar rentant la roba al riu Muluya un mohamed que al sentir parlar de la Creu Roja em digué: - cabo, yo estar prisionero arriba, donde llegar los pinos del jardín -. Va explicar que sortí al carrer acompanyat de dues infermeres a celebrar la festa i van ser carregats en camions plens de gent i traslladats a Tarragona. No sé com van acabar aquells mutilats.

TERESA CLOSA BERTRAN

No m’hi cabia res més al macuto. Vaig travessar el Clot, la Sagrera i quan vaig arribar a Sant Andreu, passeig amunt, vaig sentir dos o tres trets. Quan passava per un pas a nivell vaig veure un home estirat que semblava mort. Finalment el va trobar la família que el buscava. Els va explicar d’on venia i cap on pensava marxar.

Rentat al safareig, canviat de roba, vaig passar la nit de militar a paísà. Vaig entrar al menjador, vaig obrir el macuto i vaig començar a treure tabac, cigars, talls de bacallà, la carn i el pa. Tot seguit va arribar la llum, posaren la ràdio. Tardaren una estona a parlar. Les primeres paraules van ser: - Aquí Ràdio Nacional en Barcelona, al servicio de España y a las órdenes del Caudillo -.

Quasi m’atrapen pel carrer. L’amo de la casa va posar copes a la taula. Destapà una ampolla de cava i vam fer un glop. A més de la família es van afegir un capellà, un republicà, amagats i jo.

Vaig sortir al carrer. Cremaven set camions. Em vaig treure del cap anar a travessar el riu Besòs direcció a França. Dormia bé sobre un munt de sacs. Vaig passar uns dies a Barcelona. Sortia amb bicicleta. Anava al Born amb un carro. Ningú em va dir res. No vaig tenir ganes de presentar-me i vaig decidir marxar. Quan vaig arribar al pont d’Esplugues vaig comprendre que estava atrapat. Era ple de Guàrdies Civils que feien el control. Passaven uns camions de l’Exèrcit descarregats. Quan van parar un moment vaig pujar a l’últim sense permís. Vaig passar el control sense que em veiessin, com al cinema. Vaig tenir sort. El camí va tirar direcció a Sant Boi. Vaig trucar, va parar de cop i a córrer. El xofer cridà: - bé!-. Jo vaig saltar per sobre unes carxofes fins arribar a la carretera de St. Just Desvern. Un camió anava ple de famílies que intentaven tornar a llurs cases. Quan marxaven vaig pujar novament sense permís. Una cama fora i l’altra dins. Anava ple. Quan va arribar a la casilla de Montserrat tots a terra. – Qui pagui cinc

pessetes pot continuar el viatge -. Es feia de nit. Vaig pagar i vaig arribar a Igualada. Faltaven ponts i el viatge va ser llarg. Tenia ganes d’arribar a Copons.

Sortia poc. No em vaig presentar ni em vaig amagar. Treballava a casa, anava a l’hort i a la vinya. Un dia va entrar l’agutzil i em va dir: - presenta’t a l’Ajuntament, demanen la teua quinta -. El senyor secretari em va anunciar el dia de la marxa i em va dir que tenia l’obligació de presentar un aval de la Falange.

El resultat van ser tres anys i mig a l’Àfrica. Millor no parlar-ne. Dels divuits mesos marcant el pas al “Cuartel de Lepanto de Barcelona” el record és diferent. Perduda l’esperança de trobar el retrat del camiller, he pensat d’explicar-vos la seva sort i alguns detalls de la campanya. Han passat seixanta anys. El camiller és l’avi Josep.

1938 - 1998

Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria

Elisenda Mercadal Segura
Descripció de les eines extreta del catàleg de la col·lecció,
realitzat per Josep Tomàs, Xènia Riba i Santi Martín
Dibuixos: Xavier Martí Tello

Si en el darrer Camí Ral parlàvem de l'ofici de boter i de les seves eines específiques, aquest número el dedicarem a les eines que utilitzen tant el fuster com el boter.

Eines de desbastar

Cutxet o ganiveta

Serveix per desgruixar la fusta. S'utilitza per a rebaixar la fusta i per a donar forma amb molta rapidesa, abans de fer servir el ciment o la garlopa.

Ganiveta corba

És una eina semblant a la ganiveta però que s'utilitza per a fer formes rodones.

Aixa

Eina bàsica que serveix per desgruixar o tallar la fusta i amb la qual el boter ho fa una mica tot. Segons la feina, utilitza l'aixa plana o l'aixa girada:

Aixa plana o dreta

Per a desgruixar o tallar la fusta en tot tipus de peces en línia recta.

Aixa girada

Per a desgruixar o tallar la fusta donant-li forma còncava. S'utilitza per a arrodonir, polir i fer feines d'acabament de la bóta.

Eines de serrar

Serra de bastidor o serra de Sant Josep

Eina per serrar la fusta. La fulla es pot girar de manera que la fusta de la serra no toqui mai la peça que es vol tallar. Depenent del que es talla, les dents de la fulla varien.

Eines de tall de fusta

Garlopa o jac

És un ribot gros amb un agafador de mà que s'usa per a rebaixar la fusta.

Garlopí

És una garlopa petita.

Ciment

És una garlopa molt gran, de sis pams de llargària, que serveix per a planejar les fustes. Treballa descansant un extrem a terra i l'altre damunt un dospeus. Es una eina primordial per a fusters i boters.

La màgia d'una nit màgica

Natàlia Muñoz Domínguez

La nit de Sant Joan és una festa que té una acceptació popular molt estesa i se celebra de manera espontània. La revetlla conté tots els elements necessaris per ser popular a l'entorn d'una foguera en la qual es crema tot allò que és vell. La menja tradicional és la coca, la varietat és gran, de la clàssica de fruita confitada, de pinyons o de llardons, fins a les més sofisticades amb nata o crema que ens ofereixen els pastissers. De beguda, el vi dolç, ben fresquet, i les orxates o refrescos.

La màgica nit de Sant Joan, però, té una llegenda gairebé unànime a tot el món. Durant aquesta nit les 'portes' que comuniquen amb el Més Enllà s'obren. Així, es pot accedir a grutes, castells i indrets encantats. S'alliberen de les seves presons princeses i reines mores que estaven presoneres víctimes d'alguna bruixeria o malefici. Dones d'aigua, follets i altres éssers màgics aprofiten aquesta nit per donar un tomb i poder ser vistos per l'ull humà. El dimoni també aprofita per passejar-se pel nostre món. Les plantes verinoses perden les seves propietats perjudicials. En canvi, les herbes guaridores centupliquen les seves virtuts (els romans sortien a collir la berbena d'on la festa pren el nom).

Aquesta nit, els tresors guardats a les entranyes de la terra surten a l'exterior perquè algun pobre mortal deixi, almenys, de ser pobre. La rosada que cau en aquesta màgica matinada cura 101 malalties i fa més bell i jove aquell que se n'impregni tot el cos. Resumint, durant aquesta nit s'obre la porta que ens introdueix al coneixement del futur a les dimensions màgiques de la realitat.

És una nit propícia a fer sortilegis, endevinar el futur o la personalitat de la persona estimada. Saltar damunt de la foguera protegeix del mal d'ossos i endur-se un tió recremat protegeix la llar per tot l'any. També és la data en què és tradicional jugar amb la pirotècnia; petards, coets, trons i piules són la delícia dels més joves. És la nit del solstici d'estiu celebrada en honor del Sol, sota el renom de Joan.

A les muntanyes, fa temps s'encenien fogueres, com encara avui es fa tot partint de la Flama del Canigó, que és com un símbol d'aquest cim que s'estén cap a tots els indrets de Catalunya per donar inici a totes les fogueres.

L'origen de les fogueres es troba en el desig d'imitar i regenerar el foc del Sol i de conjurar les sequeres per assegurar així una bona gràcia per part dels genis dels elements: l'aigua, la terra, el vent i el foc.

Bona Festa Major

Exposició Ramon Sala

Exposició Xavier Pallarés

Exposició Escola Municipal Gaspar Camps

NURI PONS TORRENTS

NURI PONS TORRENTS

NURI PONS TORRENTS

NURI PONS TORRENTS

NURI PONS TORRENTS

Patge Faruk

Nit de Reis

Festa Major hivern 2006

Conxita Fàbregas

Conxita Fàbregas

Carles Mas Riera

Aquest any ens van visitar dos patges Faruks acompanyats dels seus ajudants, ja que cada vegada hi ha més nens fent cua per poder fer arribar la seva carta fins a l'Orient.

Els nens i nenes que van voler, els van poder esperar a la parada de l'autobús, i els van acompanyar fins a La Barraca, on van començar a recollir les cartes. A canvi d'elles, els patges els donaven una bossa de llaminadures a cada nen. ■

Com cada any al voltant del dia 20 de gener es va celebrar la Festa Major d'hivern en honor a Sant Sebastià. Aquest any va tenir lloc els dies 21 i 22 de gener.

Dissabte dia 21, després de sopar, va tenir lloc el ball a la sala de la Barraca. L'orquestra Liberty, que ja ha vingut altres anys al nostre poble, es va encarregar d'amenitzar-lo.

Joves i no tan joves es van fer un fart de ballar i com no, tothom va participar en el tradicional ball de la crespella. En acabar el ball era l'hora de fer un mos i ningú no se'n va estar de fer una queixalada a la crespella, per cert, boníssima.

Diumenge dia 22 després de missa, la coral la coral Ressons de Calaf ens va delectar amb unes cançons, a la mateixa església.

En acabar la coral, a la sala de la Barraca va tenir lloc el vermut de Festa Major, acompanyat pel grup Montse & Joe duo, que van cantar una sèrie de cançons molt conegudes.

A les 6 de la tarda del mateix diumenge va arribar l'hora dels més petits. El grup d'animació infantil Pinxo Panxo va ser l'encarregat de fer saltar, ballar i engrescar a tothom present a la sala.

Després d'una bona ballaruca toca berenar, la gent allà reunida va poder gaudir de la coca i xocolata acabada d'escalfar.

Aquests varen ser els actes de l'última Festa Major d'hivern. Esperem trobar-nos l'any vinent amb més actes i moltes ganes de passar-s'ho bé. ■

NURI PONS TORRENTS

NURI PONS TORRENTS

NURI PONS TORRENTS

NURI PONS TORRENTS

La comissió de Reis vol donar les gràcies a tots els col·laboradors, siguin empreses o particulars, ja que són ells que amb el seu donatiu, els que fan possible any rere any aquesta festa. També a totes les persones que desinteressadament dediquen part del seu valuós temps perquè el dia 5 de gener tot sigui al seu lloc i vagi a l'hora. Molt especialment al Paco i a la Glòria del Ciment, per la paciència que han tingut al deixar-nos guardar les carrosses a casa seva tant de temps. Gràcies. ■

Carnestoltes ha arribat i la disfressa ens hem posat!

Teresa Múnera Pascual

Com ja va essent habitual en els darrers anys, la Barraca es va omplir de disfresses.

Petits i grans es van guarnir per donar la benvinguda al rei de la festa: el Carnestoltes. Aquest simpàtic personatge que apareix un cop a l'any, aquesta vegada es trobava amagat a la plaça del Castell esperant que els seus amics l'anessin a buscar i l'acomodessin en algun raconet de la Barraca.

Un cop ben instal·lat, el rei Carnestoltes va poder presenciar la llarga desfilada de models que un darrer l'altre van lluir la seva disfressa per la passarel·la construïda per a l'ocasió.

La festa va ésser conduïda per un pallaso que s'estrenava com a acordionista i ens va oferir unes quantes peces musicals perquè tothom qui volgués pogués participar-hi cantant i ballant.

Cal esmentar que aquest any la disfressa més repetida va ésser la de bruixa. ■

Grup Teatre la Barraca presenta “No et beguis l’aigua”

Jordi Closa Franquet

Doncs ja fa més d'un any que hi estem treballant. I és que l'obra que hem escollit té la seva dificultat. Primer perquè va ser escrita per Woody Allen, o sigui que està feta amb les típiques pinzellades d'humor i situacions d'embolica que fa fort que tant caracteritza aquest artista americà i per l'atra banda és una obra llargueta. Bé és llargueta però molt suportable i entretinguda, sobretot en una nit d'estiu fresqueta i asseguts “còmodament” en les cadires de fusta de la Festa Major.

De fet diem això de suportable i entretinguda perquè així van ser les crítiques menys favorables de la preestrena d'aquesta obra que ja fa un temps vam fer a la capital. Sí, sí a Barcelona, vam estrenar aquesta obra a la Ciutat Comptal !!!.

La vam representar al Casal Catòlic de Sant Andreu gràcies a un bon contacte que tenim amb el president d'aquesta entitat que resulta que és en “Quildo”. Tal i com fan les grans companyies vam fer dues sessions, una el dissabte a la nit i l'altra el diumenge a la tarda. Poc públic, però el que va venir era selecte i amb un nivell cultural i social elevat, vaja gent entesa en teatre. Les crítiques van ser bones com “ho heu fet molt bé”, “he rigut molt”, “potser una mica llargueta”, “se m'ha fet curta”....N'hi va haver per a tots els gustos.

La qüestió és que ens ho vam passar d'allò més bé i que l'experiència va ser molt enriquidora.

Bé, així doncs animem a tothom que ens vingui a veure el dilluns 14 d'agost a la plaça, on de ben segur que hi passareu una bona estona rient i esperem que aplaudint. Si no us agrada no es retornen els diners de l'entrada. ■

Caramelles 2006

Jordi Closa Franquet

Un altre any, i ja en van 26, els caramel·lares de Copons vam sortir pel poble a cantar i a dansar el Diumenge de Pasqua Florida.

Fruit de diverses setmanes d'assajos, els dissabtes a la tarda quedaven per repassar una i altra vegada les cinc cançons que vam cantar en l'edició d'enguany, sempre sota la direcció d'en Jordi Cirera. Les cançons escollides per l'ocasió foren una masurca titulada “Visca la Pasqua”, l'havanera “La Pageseta”, una sardana anomenada “Margaridó” i també “El Ball de la civada”, dansa que ballaren els més menuts de la colla. Cal destacar la cinquena cançó de caramelles titulada “Que bonic” que fou especialment escrita i composta per l'ocasió pel mestre Gregori Martínez, el qual la va dedicar als canterires de Copons.

També vam tornar a recuperar el ball de bastons que ja feia un any que tenim oblidat. Seria bonic tornar-lo a ballar algun altre cop que no fos precisament per les properes Caramelles...

El Diumenge de Pasqua de bon matí, com ja va sent tradició en les últimes edicions, tots els cantaires anem a agafar forces amb un bon esmorzar a dalt al Cement. Tot baixant cap a l'església ja fem un parell de cantades per afinar la veu i estar punt per l'actuació de després d'ofici, al pla de missa, on entonem i ballem totes les cançons del repertori.

El dia va ser molt assolellat i vam allargar la festa fins vora les tres de la tarda.

Amb part de les donacions que ens fan els veïns i veïnes, el dia 4 de juny van fer el popular dinar de Caramelles a la plaça, on vam menjar la carn a la brasa, un tall de mona i vam empalmar els cafès amb una cantada de karaoke i ball. ■

Setmana de la gent gran a Copons

Arantxa Prieto Peña, regidora de Benestar Social

Del dilluns 29 de maig al divendres 3 de juny l'Ajuntament de Copons va organitzar la Setmana de la Gent Gran.

Més de 50 veïns van participar en els diferents actes que es van realitzar al llarg de la setmana.

Els actes van començar el dilluns amb una sortida a Montserrat al matí, on vam poder gaudir del meravellós paisatge que ofereix la muntanya i amb la tradicional visita a la “Moreneta” i al santuari. Cap al migdia vam fruir d'un dinar de germanor a l'edifici Mirador dels Àpostols de Montserrat i direcció cap a Barcelona per fer de públic al programa “El Club de TV3”. Per un moment vam entrar dins del cor d'un plató i vam poder veure tot el que s'amaga darrere les càmeres. A més i per sorpresa nostra, l'equip del programa “Alguna pregunta més” estaven gravant i participant aquest dia dins del programa “El Club”.

L'endemà, i encara emocionats amb totes les aventures del dia anterior, es va realitzar a la Barraca una conferència sota el títol Recursos socials per a la gent gran, a càrrec de l'Assumpta Prat, treballadora social de Copons.

El dimecres, 30 de maig, es va organitzar a la sala de l'Ajuntament un taller de flors seques a càrrec de la Sílvia Mir. Tots els participants van marxar a casa seva amb un bonic centre de flors seques que van elaborar tots amb les seves pròpies mans

seguint les instruccions de la Sílvia i traient la part artística que tots tenim.

El dijous, conferència Exercici físic, malalties cròniques i gent gran, a càrrec de la Carmè Secanell, infermera de l'ABS Anoia rural. Una conferència molt participativa acompanyada d'exercicis que tots els participants van practicar.

I ja per acabar la traca final, el divendres sopar a la barraca. En acabat, ball amb música en directe a càrrec de l'Amadeu; que ens va fer passar una estona molt agradable en què no vam parar de ballar i riure en cap moment.

Des de l'Ajuntament volem agrair a tots els participants l'entusiasme i les ganes que van demostrar en tots els actes. Volem animar a tothom que faci propostes per a l'any vinent i a tots aquells que no van participar a que ho facin el proper any. ■

Viatge a Terra Santa

del 20 al 27 de març de 2006

Montse Plaza

L'Enric em va demanar si podia ser jo mateixa qui us fes una mica de resum del que va ser el nostre viatge per Terra Santa i de quina manera el vàrem viure.

He preferit fer-ho per escrit per tal de no descuidar-me res de massa coses tot i que en vàrem fer tantes que ja us podeu imaginar que no és possible recollir-les totes.

El primer que us he de dir és que ha estat un viatge molt ben organitzat des d'un bon començament. No hem tingut cap tipus d'entrebanc, ni gros ni petit. Des del primer moment, tot i la disparitat de la gent que hi participàvem (l'edat, les conviccions personals, les ocupacions, etc.) tot va funcionar perfectament. Cap queixa, el to sempre amable, tothom participatiu i sobretot amb molta il·lusió.

Per a mi personalment ha estat una experiència molt enriquidora. En un principi, tot i que em venia molt de gust de fer aquest viatge, no les tenia totes. Temia que, en ser un viatge de peregrinació se'm fes feixuc i em resultés un xic aclaparador. Ja sabeu, els que em coneixeu, que jo no sóc massa "missaire".

Doncs mireu, l'Enric ho va saber muntar amb tanta gràcia que, tot i que no ens vam estalviar la missa ni un sol dia, ho vam resistir sense gairebé adonar-nos-en. Concretament a mi em va fer viure la litúrgia d'una manera senzilla i molt emotiva. Per postres vam tenir la sort de comptar amb una guia que va destacar en tot moment per la seva gran professionalitat. Penseu que tot i que ella és de religió jueva, ens va donar un bany d'informació sobre cristianisme tan documentada que era gairebé impossible ser capaços de processar-la i pair-la. Sensacional!

Vam tenir l'ocasió de visitar els llocs més entranyables en la vida de Jesús i en cada un d'aquests llocs reviu els moments que coneixem a través de les lectures de l'Evangeli.

A Natzaret vam visitar llocs tan emblemàtics com la basílica de l'Anunciació construïda sobre la suposada Cova de l'Anunciació i casa de Maria; Sèforis; i Canà de Galilea, on rememorant el passatge de les bodes de Canà, l'Enric ens va tornar a casa a totes les parelles, (que n'èrem un munt), amb tot els ets i uts, inclosos els anells. Quina paciència repetir el ritus per a cada parella... Fins i tot en sortir del temple vam rebre la tradicional pluja d'arròs. A la nit, després del sopar no hi va faltar el pastís de bodes.

Vam anar a la muntanya de les Benaurances, a Cafarnaum i a Tagba, allà on tingué lloc el miracle dels pans i dels peixos i en una embarcació, tot fent una travessa tranquil·la i agradable pel mar de Galilea o llac de Tiberiades, l'Enric va improvisar un altar allà mateix i va oficiar l'eucaristia. Preciós! Em va arribar a l'ànima.

Seguim: anem al riu Jordà i tal com ja s'havia previst tothom que vulgui podrà fer la renovació de les promeses del baptisme. La vam fer tots i després l'Enric ens va abocar una mica d'aigua del Jordà amb una petxina que havia dut per a l'ocasió. Hi vam passar tots, fins i tot el propi Enric a qui vaig tenir el goig de rebatejar jo mateixa. A partir d'aquell moment penso que ja em puc considerar una mica la seva padrina. No van faltar les bromes al voltant de l'esdeveniment.

De camí cap a Jerusalem vam passar pel Mont Tabor on varem poder visitar l'església de la Transfiguració. Vam anar a Qumram, al sud de Jericó, allà on van ser descoberts un munt de manuscrits que contenen tots els llibres de l'Antic Testament.

Vam anar a la mar Morta, a 400 metres sota el nivell del mar, i allà ens vam poder banyar en les seves aigües salobres i empastifarnos de fangs curatius fins a les orelles.

Després Jerusalem on, abans d'entrar-hi, en un mirador al capdamunt, la guia i l'Enric ens donen la bevinguda i som obsequiats amb vi servit en una copeta molt xica de fusta d'olivera i un bocí de pa. La vista panoràmica de la ciutat ens captiva a tots.

Ja som a divendres i comença el compte enrere. Visitem el Mont de les Oliveres i allà els temples de l'Ascensió, el Pare Nostre, el cementiri dels jueus, el Dóminus Levit, on Jesús va plorar, Getsemaní o l'hort de les oliveres on un franciscà amic de l'Enric ens va deixar entrar al recinte tancat al públic. Realment som privilegiats!

Visitem el temple de l'Assumpció i després la gruta de la traïció, on Jesús va rebre el petó traïdor d'en Judes.

Anem a dinar a Betlem, zona palestina, i hem de fer canvis de guia i d'autocar per tal d'evitar possibles complicacions. Visitem la Nativitat i a l'església de Sant Josep hi celebrem la Missa del Gall. Tant se val que no sigui el dia adequat. Som al lloc adequat. I cantem nades i tot, i a la nit una nova sorpresa: fem cagar el tió que ens caga torrons. És clar, som a Nadal. No em direu que tot plegat no és força sorprenent!

Seguim visites per Jerusalem: Lithostrotos, la fortalesa Antònia, l'església de Santa Anna i Galicanto, allà on Pere va negar Jesús per tres vegades fins que el gall va cantar.

Més: el museu de la torre de David, el palau d'Herodes el gran, missa a la capella del Cenacle, la Dormició, la tomba de David, etc.

I el diumenge rematada, i mai tan ben dit. Ens llevem a les cinc de la matinada per fer el Via Crucis per la Via dolorosa, quan els carrers encara no s'han desvetllat. Tothom i ve, o gairebé, fins i tot en Pepe Pau, el més vell de la colla, i l'Antònia i l'Angelet que a hores d'ara ja haurien d'estar esgotats. Hem de reconèixer que són admirables.

Després missa al Sant Sepulcre on tothom pot encomanar-la als seus difunts.

Tenim encara temps de visitar el Museu de l'Holocaust que ens fa posar la pell de gallina. I més coses, però ja no us vull aclaparar més.

Fins que arriba la nit, que tanquem amb un sopar de gala, regals per a tothom (roses i llibres, com per Sant Jordi), petons i aplaudiments. I com a fi de festa: ball.

Cansats però feliços i molt satisfets. ■

La caseta de l'hort

Teresa Múnera Pascual

El curs s'ha acabat, arriba l'agost i La Caseta de l'Hort es buida de nens i nenes i es prepara per tornar-los a rebre i celebrar a la vegada el seu primer any de vida.

Aquest ha estat un any força intens on junts hem compartit cançons, jocs, festes, rialles, emocions, ...

Hem celebrat força aniversaris: el primer any de l'alumna més petita, els dos anys del grupet dels mitjans i els tres anys del més ganàpies.

A part dels aniversaris, al llarg d'aquests dos últims trimestres, a La Caseta hem celebrat festes populars com el Carnestoltes i per Pasqua, la mona. Per Carnestoltes cada alumne es va fer la seva pròpia disfressa. Com que aquest any ha estat l'any Mozart, la disfressa escollida va ser la de piano.

I per Pasqua, tal com marca la tradició, toca fer la mona. Nosaltres la vàrem fer de xocolata i per cert, ens va quedar boníssima.

I arriba l'estiu: la calor, els gelats, la piscina, les vacances, la festa major, ... i després de tot això ens tornarem a trobar a La Caseta amb nous companys per començar tots plegats el nou curs.

Bon estiu a tothom!

La caseta de l’hort, una realitat amb vida

Arantxa Prieto i Peña, regidora d’Educació

Des dels inicis d’aquesta legislatura un dels serveis pels quals l’Ajuntament va apostar clarament va ser per la creació d’un equipament adreçat als infants de 0 a 3 anys, que ajudés en la difícil tasca de la conciliació entre la vida familiar i laboral, i que alhora permetés garantir la continuïtat de l’escola de Copons.

A partir d’aquí, vam iniciar un estudi i recerca per veure quin servei era el millor per implantar tenint en compte les nostres característiques específiques: espai rural, ratio d’infants en aquest franja d’edat, normativa d’educació...

Vam visitar diferents serveis d’altres pobles semblants al nostre, vam contactar i veure altres projectes paral·lels a les escoles bressols, i és així com vam anar perfilant el que seria l’embrió de “La Caseta de l’hort”.

La idea començava a tenir cos, ara calia buscar un espai i adequar-lo. Com tots sabeu aquest espai van ser als baixos de “Cal Manset”, un espai que amb l’hort del davant va suggerir el nom que porta el servei “La Caseta de l’hort”.

Després d’això havíem d’adequar l’espai a les necessitats del servei i convertir-lo en un lloc acollidor i agradable per als més petits del poble. Dibuixos i colors cridaners a les parets, mobiliari per als més petits, racó de psicomotricitat, racó de treball, espai de dormir, lavabo adaptat, pati amb sorral...

Teníem el projecte, teníem l’espai, teníem la manera com finançar-lo, teníem les persones encarregades de conduir el servei la Teresa com a directora/educadora i la Maribel com educadora, ara només calia veure la resposta de les famílies. Vam realitzar una presentació del servei explicant els tres eixos vertebradors del servei: servei de mainaderes (per a infants de 0 a 3 anys), servei compartir i jugar (per infants de 3 a 12 anys que realitza les tasques de permanència i menjador escolar) i servei escola de pares (funció d’assessorament). S’inicia el procés de preinscripció i la resposta va ser positiva: 8 inscripcions.

Així doncs, ja teníem el servei en marxa. Ara calia fer una inauguració perquè tots els coponencs coneguessin el servei. A finals d’agost vam fer una jornada festiva de portes obertes per ensenyar el servei on no hi van faltar contes a càrrec de l’Anna García i coca i xocolata.

Finalment a mitjans de setembre el servei es va iniciar. Al llarg d’aquest any aquell espai tan acollidor i bonic, però que encara no tenia caliu, ha anat prenent vida: fotos a les parets; dibuixos, mòbils, murals i treballs dels petits; més joguines i materials cedits de forma voluntària per la gent del poble, moltes gràcies; rialles, crits i cançons i és clar, plors dels primers dies... tot això i altres factors indescriptibles com olors i sensacions han anat transformant l’espai, en un espai amb vida.

I així hem arribat a l’estiu, aviat haurem de bufar les espelmes del primer aniversari i de la millor manera: per l’any vinent hi ha 13 inscripcions (el servei al complert); i com no, tot això gràcies a les famílies que han confiat en el servei; als professionals que porten el servei amb qualitat, entusiasme i amb molta iniciativa, la Teresa i la Maribel; a la Dolors i família que han ajudat en tot i més obrint les portes de casa seva pel que calgués i en general a tot el poble que d’una forma o una altra han participat en la vida del servei, als avis que passen per davant i entren a saludar els més petits, a tota la gent que han donat material i joguines pel servei, a les persones que ens han fet suggeriments amb la intenció de millorar el servei...

Bon estiu a tothom!!!

L’any Mozart arriba a Copons

Montserrat Serra Piñón

Coincidint amb el 250è aniversari del naixement del genial compositor Wolfgang Amadeus Mozart (Salzburg 1756/ Viena 1791), els nens i nenes de l’escola de Copons representaren el dissabte 17 de juny l’obra “Wolfgang, la vida d’un geni”, sota la direcció de la profesora Elvira Talló.

L’obra explicava d’una manera senzilla i amena, la curta però molt intensa vida d’un dels millors compositors que ens ha deixat la història de la música.

L’alumnat del CEIP Copons, molt ben caracteritzats en els personatges de l’època, representaren a Mozart i a la seva família quan varen recórrer les principals ciutats europees per delectar prínceps, emperadors i nobles d’aquells temps amb la seva música.

El paper de Mozart l’interpretà el Nil, el del seu pare Leopold el Pol, l’Emma interpretà la seva mare Anna Maria i l’Abril la seva germana Nannerl. L’Adela, la Mariona, la Carla, l’Alexandra i la Maria representaren a la gent del poble que quedava meravellada per la genialitat del compositor quan només era un infant.

També es va escenificar un petit fragment de l’òpera “La Flauta Màgica” a càrrec de dues exalumnes de l’escola, l’Aida i l’Anna, que interpretaren en Papageno i la Papagena quan s’enamoren dins els bosc imaginari on transcórrer aquesta òpera escrita per l’autor l’any de la seva mort. L’obra va estar molt ben dirigida per l’Elvira Talló que amb voluntat i esforç fa que cada any puguem gaudir d’una petita representació teatral per part dels alumnes de l’escola i al mateix temps els involucra en una activitat diferent que els ajuda a reforçar el seu aprenentatge.

En finalitzar l’obra, el trio Stacatto va oferir al públic present un concert amb peces de l’autor entre d’altres. Aquest trio estava format per David Andújar, la Núria Bisbal i el Jordi Mercè.

Tot i la calor que hi va fer dins el local de la Barraca i que segurament s’hauria d’haver instal·lat una tarima per poder facilitar al públic una millor visió de l’obra, es pot dir que “Wolfgang, la vida d’un geni” va agradar molt i que la sala estava plena de gom a gom.

Gràcies a tothom per la bona voluntat.

Xandall nou per als nens i nenes de l’escola

Montserrat Serra Piñón

Aquest nou curs els nens i nenes de l’escola de Copons, juntament amb la resta de centres que formen la ZER Vent d’Avall, podran estrenar un xandall que serà igual per a tots els alumnes.

El xandall el confecciona l’empresa “Xandal” ubicada a Capellades i serà igual per a les quatre escoles que formen la ZER Vent d’Avall que són Copons, els Prats de Rei, Sant Martí de Sesgueioles i Castellfollit de Riubregós.

El logotip, que és una cara d’un nen somrient que està picant l’ullet, ha estat dissenyat per la mare d’un alumne de l’escola de Copons, l’Alba Closa i els colors i el disseny del xandall han estat elegits per una representació de pares i mares de l’alumnat de les quatre escoles i el resultat final compta amb l’aprobació de les direccions dels centres educatius.

El xandall està compost per un jersei amb cremallera, uns pantalons llargs, una samarreta de màniga curta i uns pantalons de tipus short. Els colors elegits han estat el taronja i el blau marí i la confecció ha estat escolida entre diversos models.

A partir del curs 2006/2007 tots els alumnes del centre i els que es matriculin de nou a l’escola de Copons, hauran de portar el xandall quan facin activitat física i també quan realitzin alguna excursió, ja sigui una sortida d’un dia o quan vagin de colònies. Així els professors i professores de les quatre escoles podran identificar amb més facilitat si es tracta d’un alumne dels centres que integren la ZER Vent d’Avall.

Macrojocs a Copons

Arantxa Prieto Peña, Regidora d’Educació i Joventut

FOTOS: MARI PONS TORRENTS

El passat diumenge, 14 de maig, l’Ajuntament de Copons va organitzar la 4ª edició dels “Macrojocs a Copons”.

D’11 del matí a 2 del migdia i de 5 de la tarda a 8 del vespre els carrers de Copons es van convertir en un espai de joc i esbarjo per als petits i no tan petits.

A la plaça Ramon Godó vam trobar jocs gegants (parxís, la pesca, bitlles, 3 en ratlla, vaixells, jocs de punteria, qui és qui, dominó, mikado, memory,...), jocs de taula, jocs de construcció i encaix i dos inflables (un de boles pels més menuts i un castell inflable pels més grans) on els infants no van parar de saltar i girar.

A les 6 de la tarda, a la Plaça Segura, animació infantil amb la Rosa Fité “Contes per contar, cantar i recitar”. En acabat va haver-hi coca i xocolata per a tots.

En la festa hi van col·laborar la Diputació de Barcelona i el Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.

Més de 300 persones van participar al llarg de tot el dia de la festa, una festa que ja s’ha convertit en un clàssic dins de les festes del nostre poble i on participen moltes famílies de la comarca.

Breu història de la fàbrica de ciment

Natàlia Muñoz Domínguez

Fàbrica de Ciment

NATÀLIA MUÑOZ DOMÍNGUEZ

Fins aproximadament els anys trenta del segle passat, havia estat una finca rústica. En arribar a mans del senyor Pere Palomas, va fer un petit cobert on fabricava morter de ciment. Per aquesta època, els van expropriar uns terrenys que passarien a ser el camí de Veciana des de Copons.

En Pere se la va vendre a un metge de Barcelona que la tindria un any per a passar a pertànyer a Joan Roca i Rigol, que va construir la fàbrica com actualment la coneixem, aproximadament pels anys quaranta. Aquesta va funcionar durant tres dècades. Durant aquest període va passar a mans del senyor Manau que hi indroduí reformes i posteriorment va quedar abandonada.

Finalment, a finals dels anys noranta va passar a ser de la família Rodellar Fustero, que la rehabilità per a passar a ser el seu habitatge.

Forns del ciment, anys 70

MAGDALENA PARES

Renoms de Copons: Carrer de la Roquera

Natàlia Muñoz Domínguez

-

1. Cal Cadiraire
Un antic propietari tenia l'ofici d'arreglar els culs de les cadires. Posteriorment va passar a ser del senyor Cano, cognom que va donar a que també sigui coneguda com a Cal Cano.
-

3. Cal Manuel
Actualment aquesta casa pertany al senyor Manuel. No es coneixen altres renoms.
-

5. Cal Torre Nova de la Roquera
El propietari de la casa prové de Cal Torre Nova, masia existent a Veciana, de fet se li coneix com el Jaume de la Torre Nova. També pot ser coneguda o era antigament anomenada per Cal Xera. Però aquests van baixar a viure al carrer d'Àngel Guimerà passant aquest nom a on viuen avui dia.
-

7. Cal Vaqué
La família propietària havia tingut vaques, per la qual cosa se'ls donà el renom de Vaqué. També va ser coneguda per Cal Maixencs, de procedència desconeguda.
-

9. Cal Fitrol o Ca la Jaumeta del Fitrol
Renom que prové d'una masia existent a Veciana que es coneix com a Cal Fitrol. La família al baixar a viure a aquesta casa els hi va donar aquest nom. La Jaumeta era la dona del Jaume originari d'aquesta masia.
-

11. Ca la Jaumeta
L'avi de l'Erminia, actual pubilla de la casa, es deia Jaume i la dona li van donar el renom de Jaumeta, que passà a ser de la casa.

desembre

- 1 Xerrada **Drogues i família: educar per no abusar** a càrrec de Montse Benabarre a la Barraca
- 3 Nens de catequesi i missa a Calaf
- 3 Capellades B 3 – FC Copons 2
- 10 FC Copons 3 – La Paz 3
- 12 Bibliobús
- 13 Encesa il·luminació nadalenca
- 14 Comença enderroc teatre
- 18 Hostalets 2 – FC Copons 1
- 14 Comença enderroc Teatre
- 26 Recollida de cartes dels Reis pels patges Faruks a la Barraca

gener

- 5 Cavalcada dels Reis d'Orient amb les carrosses
- 14 Nens de catequesi i missa a Calaf
- 14 Montbui 4 – FC Copons 3
- 21 FC Copons 2 – Tossa de Montbui 3
- 21 Ball de Festa Major a la Barraca amb el típic ball de la Crespella
- 22 Missa cantada per la Coral Ressó de Calaf
- 22 Concert Vermut de Festa Major a la Barraca
- Festa Infantil amb **el Pinxo i el Panxo**
- 23 Bibliobús
- 27 1ª nevada de l'any 2006
- 28 2ª nevada de l'any 2006

febrer

- 4 Ateneu 1 – FCCopons 0
- 5 Missa de la Candelera i benedicció fruits Sant Blai
- 8 Comença enderroc bar de dalt i obres sala polivalent
- 9 Xerrada **Nou Estatut i finançament just per a la Catalunya social** a càrrec de Marina Llançana
- 11 Nens de catequesi i missa a Calaf
- 11 FC Copons 1 – Jorba 4
- 15 FC Copons 0 – Rebrot 2
- 18 Tous 4 – F.C. Copons 0
- 20 Bibliobús
- 23 Dijous llarder nens de la Caseta de l'Hort van d'excursió a la Font de la Vila
- 24 Nens de la Caseta de l'Hort es disfressen de pianos i nens de l'escola d'ocells fan passejada pel poble.
- 25 Arriba el Carnestoltes a Copons al Castell acaben a la Barraca amb desfilada de les comparses festa i berenar per a tothom.
- 25 Sopar a la Barraca amb l'Astèrix i l'Obèlix
- 25 La Torre Claramunt 1 – FC Copons 0
- 25 S'ajorna Allride trialeres de Copons

març

- 4 FC Copons 4 – Montserrat 3
- 11 Comença assaig de les caramelles
- 11 Nens de catequesi i missa a Calaf
- 11 Vista Alegre 3 – FC Copons 0
- 11-12 Prova Allride trialeres a Copons
- 15 FC Copons 3 – Pyramides 0
- 20 Bibliobús
- 20 Marxen 8 coponencs de viatge a Terra Santa
- 25 Fàtima 1 – F.C. Copons 2
- 25-26 El grup de teatre la Barraca actua al Casal Catòlic del Barri de Sant Andreu de Barcelona representant l'obra de Woody Allen **no et beguis l'aigua**
- 27 Arribada del viatge de Terra Santa

abril

- 1 Nens de catequesi i missa a Calaf
- 1 FC Copons 3 – Capellades 1
- 2 Calçotada popular a l'hort de Cal Reiet
- 8 La Paz 5 – FC Copons 2
- 8 Inauguració exposició de Ramon Sala **ORIGINALNATURART**
- 9 Jornada mediambiental netejar i tirar adob
- 16 Caramelles cants i balls pels carrers de Copons
- 16 Passa per Copons **VOLCAT'06**
- 22 FC Copons 3 – Hostalets 1
- 23 Finalitza l'exposició **originalnaturart** de Ramon Sala
- 24 Bibliobús
- 28 Xerrada sobre el parc eòlic de Serra Morena per l'empresa Acciona Energia a l'Ajuntament de Copons
- 29 Rebrot 2 – FC Copons 0

maig

- 6 Inauguració Exposició Fotografia de Xavi Pallarès i Solé
- 6 Nens de catequesi i missa a Calaf
- 6 Xerrada informativa dels parcs eòlics a càrrec de la coordinadora d'afectats pel parc eòlic Serra Morena a la Barraca
- 13 Penya Madridista 1 – FC Copons 1
- 14 1ª Comunió de la Mariona Sala Farre i del Raimon Rosich Gumà
- 14 Macrojocs a Copons
- 21 Finalitza exposició fotografia de Xavi Pallarès i Solé
- 22 Bibliobús
- 26 Nens de catequesi assisteixen al sagrament de la penitència a Calaf
- 29 Comença setmana de la gent gran
- 29 Sortida a Montserrat, dinar i assistència de públic al programa “El club de TV3”
- 30 Conferència **Recursos socials per a la gent gran** a càrrec de l'Assumpta Prat a la Barraca.
- 31 Taller de flors seques a càrrec de Sílvia Mir a la Barraca

juny

- 1 Conferència **Exercici físic, malalties cròniques i gent gran** a càrrec de Carme Secanell a la Barraca
- 2 Berenar-sopar i ball a la Barraca
- 3 Fi de curs de catequesi amb berenar a l'ermita de St. Sebastià de Calaf
- 4 Dinar de Caramelles
- 10 Inauguració exposició **Surrealisme Art i Moda** a càrrec de l'Escola Municipal d'Art Gaspar Camps
- 17 Alumnes de l'escola de Copons representen l'obra de teatre **Wolfgang, la vida d'un geni**
- 17 Concert a càrrec del trio **Stacatto** en homenatge al 250è aniversari Mozart
- 19 Bibliobús
- 23 Revetlla de Sant Joan a la piscina
- 25 Caminada p opular a **Serra Morena**
- 25 Finalitza exposició **Surrealisme Art i Moda** (Escola Municipal d'Art Gaspar Camps)
- 26 Inici casal d'estiu de Copons
- 26 Inici cursos natació
- 26 Inici Aquagym

Viure per menjar?

Dr. Anicet Altés Pineda

És un tema molt freqüent de conversa, i també és objecte d'especial interès per a la televisió, la ràdio i, no cal dir, de la premsa diària i dels grans magazines.

Aquesta preocupació no és pas perquè estiguem mancats de bons aliments, com desgraciadament passa en tantes zones del nostre planeta que estan hipoalimentades. No, precisament és el contrari. L'excés i la deficient qualitat del nostre règim alimentari perjudica la salut, augmenta el colesterol i el pes.

Tenim l'amenaça constant de l'obesitat, que es va estenent molt en els països d'alt nivell econòmic.

I no ens enganyem, la gent en parla constantment en les tertúlies i en les reunions d'amics; moltes vegades al voltant, precisament, d'una taula ben proveïda amb les delícies i filigranes gastronòmiques dels nostres excel·lents i famosos entesos en la gastronomia.

És evident que cal menjar i beure, per mantenir la vida i refer les energies que, contínuament, gasta el nostre cos. La naturalesa ha disposat unes sensacions agradables perquè l'home tingui un estímul, i una gratificació, en aquest acte necessari per subsistir.

Menjar per viure

L'home no fa cas dels seus instints i, en aquest cas, per damunt de la necessitat de menjar, ha dominat el plaer d'una alimentació molt atractiva, i variada, que satisfà el nostre sentit del gust.

Al mateix temps ha incrementat molt la quantitat del seus àpats. Això vol dir que, constantment, mengem molt més del que el nostre cos necessita.

La conseqüència és que, sovint, ingerim més aliments dels que necessitem per al nostre consum energètic, i aquest excés, el cos l'emmagatzema en forma de greixos, glucosa i d'altres substàncies nocives per a la nostra salut, perquè estan en la sang a un nivell més elevat del que és normal (colesterol, urea, etc.). Tot plegat ens porta a un augment del pes, la qual cosa és una sobrecàrrega important, que dificulta la respiració, i, sobretot, el treball de l'apa-

rell circulatori i del cor. Per altra banda, si la sang no té la composició normal, el nostre rendiment físic disminueix, i també afecta la nostra capacitat cerebral, i, per tant, intel·lectual.

Què podem fer per evitar l'obesitat?

Hem de pensar que cada persona és un cas especial i en unes circumstàncies diferents.

Per fer les coses ben fetes cal posar-se a les ordres d'un bon metge, si pot ésser un especialista en temes de nutrició.

Mentrestant, podríem tenir en compte uns consells dietètics que, en general, podrien ser útils en tots els casos:

A. En primer lloc hem de tenir clar que hem de limitar, o rebaixar, la quantitat d'aliment que mengem, i sempre és millor alçar-se de la taula amb una sensació que hauries pogut menjar més. Però no cal repetir aquell plat que ens ha agradat molt. Si això es fa ben fet, ja serà suficient per anar perdent pes a poc a poc, cosa que podem anar comprovant amb la bàscula de casa.

B. És important que la reducció del menjar es faci ben feta, sobretot a l'hora del sopar: un iogurt, o unes peces de fruita seran suficients. Notaríem que dormim millor, més tranquils i relaxats.

C. És útil i recomanable tenir una reserva de brou de verdures, fet amb api, porro, pastanaga, col, una mica d'enciam, i ceba. Millor no posar-hi patata ni llegums, i poca sal.

D'aquesta sopa se'n pot prendre una tassa al dinar i sopar i també a fora d'hores si hi ha sensació de gana.

El dejuni

A través dels anys s'ha anat demostrant que aquesta norma o costum present en diverses religions, era una pràctica molt benèfica per a la salut, mercès a la desintoxicació que representa fer una dieta o restricció total alimentària. La sang es neteja, perquè s'eliminen productes tòxics, baixa el nivell de colesterol i moltes altres substàncies perniciosos.

És segur que observar un dia de dejuni a la setmana seria una gran benefici per a la salut, encara que es fes menjant només fruita en aquestes 24 hores.

El dia setmanal es pot variar, però sempre convé que es faci al dia següent en què s'ha fet un àpat excessiu (banquet de boda, celebracions d'aniversari, etc.)

Aquells 5 o 6 kg de més que tant ens preocupen, els podríem perdre en poques setmanes, si realment ho desitgem hi tenim interès i força de voluntat. ■

Gargantúa i Pantagruel

COPYRIGHT (C) THE BETTMANN ARCHIVE

No volem el parc eòlic de Serra Morena

Coordinadora d'afectats i afectades pel parc eòlic de Serra Morena

Ja fa més de tres mesos que la gent de Rubió i Copons, agrupats en la Coordinadora d'afectats i afectades pel Parc eòlic de Serra Morena, amb el suport de molta gent d'arreu de la comarca, vam començar les mobilitzacions per aturar el projecte de parc eòlic a Serra Morena, promogut per la multinacional Acciona Energia.

I des de llavors no hem parat de treballar i rebre cada dia que passa més suport. La nostra lluita contra aquest parc eòlic ha agafat un gran ressò, tant entre la gent com en els mitjans de comunicació de la nostra comarca, fins al punt de convertir-se en paradigmàtica pel que fa a la defensa dels interessos de les persones davant dels interessos econòmics grollers i descarats de les grans empreses que res no respecten.

Els inicis van ser difícils, per la dificultat de conèixer a fons un tema tan complex, i també per la dificultat d'oposar-se a un pla dissenyat per l'administració catalana, on semblava que tot ja estava fet i aprovat, abans i tot que els ciutadans poguéssim dir-hi la nostra. Afortunadament, qui té l'última paraula en aprovar un parc eòlic són els ajuntaments, i aquesta és la carta que des de la Coordinadora hem jugat des del primer moment. Hem volgut informar a tota la gent de Copons i Rubió del gran error que seria aprovar aquest projecte de parc eòlic, dels pocs beneficis i els molts problemes que suposaria per als nostres municipis, i per a nosaltres mateixos, com a ciutadans i ciutadanes de ple dret que som d'aquest país. Perquè creïem, i seguim creient, que la millor manera per aturar el projecte és la pressió popular; un malestar popular que faci que els nostres ajuntaments diguin no al parc eòlic de Serra Morena, fent cas a un clamor generalitzat dels seus conciutadans.

I les nostres actuacions al llarg d'aquests tres mesos han anat en aquest sentit. Són moltes les coses que s'han fet, i moltes més les que s'estan preparant. Primer, la gent de Copons i Rubió ens vam agrupar a la Coordinadora, i ens vam informar a fons del projecte, anat al Departament d'Indústria de la Generalitat. Després, es va repartir un escrit amb informació sobre el projecte a tota la gent dels nostres pobles, i es va organitzar una xerrada informativa a Copons on gairebé van assistir 100 persones. Vam participar activament a la xerrada d'Acciona Energia, posant de manifest les mentides i omissions de l'empresa a l'hora de redactar

el projecte. I, en fi, en un primer moment els nostres esforços es van dirigir que tothom conegués la veritat del projecte de Serra Morena, i dels parcs eòlics en general.

A partir d'aquestes primeres actuacions, hem intentat recollir el màxim suport i donar la màxima difusió a la nostra problemàtica, alhora que ens hem posicionat constantment davant les informacions i opinions dels nostres alcaldes i de les institucions catalanes aparegudes a la premsa. Vam presentar al·legacions al projecte, davant del Departament d'Indústria i dels ajuntaments de Copons i Rubió; al·legacions molt treballades i signades per més de 130 persones dels nostres municipis. Pensàvem, i així ho seguim fent, que calia recollir adhesions entre la gent que viu i que s'estima els nostres pobles, i així ho estem fent. Si haguéssim recollit signatures en contra del parc eòlic arreu de la comarca i de Catalunya, ara en tindríem milers, perquè hem rebut suports de tot arreu. Però aquest era i és un problema que hem d'afrontar directament la gent de Copons i Rubió, que som qui patirem les conseqüències del parc eòlic. Així, després de presentar les al·legacions, hem seguit recollint signatures als nostres pobles, i hem arribat a gairebé 300, i dia a dia continuen augmentant.

També s'ha presentat una moció als ajuntaments de Copons i Rubió per limitar la capacitat de la subestació de Rubió a 100 Mw i per denegar els permisos al projecte de parc eòlic de Serra Morena. Pas important aquest, que pretén adquirir un compromís dels nostres alcaldes en la no instal·lació del parc eòlic, alhora que pretén frenar la proliferació de més parcs eòlics en una zona ja massa explotada.

La premsa i la nostra pàgina web, www.copons.info, s'han encarregat de donar difusió a les nostres accions i posicionaments. En tres mesos, gairebé cada setmana ha aparegut a La Veu de l'Anoia i a Regió7 alguna notícia sobre la Coordinadora, i moltes vegades se'ns ha dedicat la portada. La nostra opinió ha pogut ser coneguda, i els arguments de Generalitat, ajuntaments i empreses eòliques, rebatuts públicament amb una base sòlida. Perquè una cosa sabem del cert: tenim raó!. Per altra banda, el nostre web ha esdevingut de consulta obligada per tots aquells que volen estar al dia en relació al parc eòlic, i a la nostra lluita. Cada setmana han aparegut notícies noves, i des d'aquí hem rebatut moltes declaracions i opinions dels nostres

alcaldes, quan ha estat necessari. Ha estat un gran èxit aprofitant les noves tecnologies, fins al punt que Copons.info gaudeix d'una salut de ferro i s'ha consolidat a la comarca, amb una mitjana d'unes quaranta visites diàries. Gràcies al web, moltes entitats culturals anoiennes i de tot Catalunya han conegut les nostres activitats, i en molts casos n'han fet difusió elles mateixes.

I la nostra feina no acaba aquí: pancartes a la carretera i als nostres pobles, cartells als cotxes, una caminada popular per la muntanya que tant ens estímem, reunions periòdiques amb un gran nombre d'assistents, i en fi, una gran activitat, un èxit de mobilització popular que no parará fins que els nostres ajuntaments, o la Generalitat, desestimïn el projecte de parc eòlic a Serra Morena i aturin els parcs eòlics a l'Anoia.

Tot això ha fet que cada cop més els nostres alcaldes vegin la necessitat de dir no. Des de l'inici de l'oposició al parc eòlic la seva postura ha anat evolucionant en paral·lel a una major activitat de la Coordinadora i a una més gran pressió popular. Així, l'alcalde de Rubió, en Miquel Archela, ha manifestat al Ple de la seva corporació i a diversos mitjans escrits, que no vol aquest parc eòlic. L'alcalde de Copons, Jordi Bertran, ha passat de defensar el projecte en la reunió inicial d'Acciona Energia, a mostrar-se poc favorable a la instal·lació del parc eòlic en diversos mitjans, fins al punt de ser ell mateix qui proposés la presentació de la moció per limitar la capacitat de la subestació de Rubió. Grans canvis que ens fan veure el futur amb esperança, i que demostren que, si entre tots i totes fem pinya, també podem decidir sobre el nostre futur. En tot cas, cal estar alerta i no llançar campanes al vol abans d'hora, perquè la pressió de la Generalitat i del consorci EòlicCat és molt forta, i els nostres municipis molt petits. Seguirem lluitant per la nostra qualitat de vida! ■

COORDINADORA D'AFECTATS I AFFECTADES PEL PARC EÒLIC DE SERRA MORENA

1a caminada popular a Serra Morena

Coordinadora d'afectats i afectades pel parc eòlic de Serra Morena

El passat 25 de juny una cinquantena de persones ens vam trobar a Copons a tres quarts de nou del matí per gaudir d'una passejada per Serra Morena. La caminada formava part del seguit d'accions que des de fa mesos està duent a terme la Coordinadora d'afectats i afectades pel parc eòlic de Serra Morena per informar i conscienciar la gent de Copons i Rubió dels molts problemes que suposaria l'aprovació d'aquest parc eòlic. Des de la Coordinadora vam pensar que la millor manera per estimar Serra Morena era donar-la a conèixer, tot passejant pels seus racons més representatius, que són molts.

Així, la caminada en un primer moment va transcórrer per corriols fins a la Font del Freixe, dins el petit tros de bosc que es va salvar de l'incendi de 1986. Després vam agafar l'antic camí de la Rovira, fins arribar al Pi del Quildo. Pel camí vam poder visitar una font de clot i gaudir dels marges i barraques de pedra en sec característics de Copons.

Un cop al Pi del Quildo, després de la bona pujada, ens esperava un petit esmorzar preparat per la Coordinadora on es van recollir més de 120 euros entre els assistents per pagar les despeses de la Coordinadora. Des del Pi del Quildo, deixant enrere els corriols, ens vam dirigir camp a través fins a la pista de la carena, la qual vam resseguir durant gairebé tres quilòmetres. En el trajecte els assistents vam gaudir d'unes vistes de 360° que aviat es veuran afectades per la construcció de tres parcs eòlics a la zona de Pujalt-Veciana-Copons-Prats de Rei-Calaf. També vam tenir temps per explicar el projecte de parc eòlic a Serra Morena, ja que durant el camí anàvem passant pels possibles emplaçaments dels molins.

Abans d'arribar a cal Cansat, tot "gaudir" de la vista dels 33 molins de Rubió I, vam agafar una drecera camp a través que en un ràpid descens ens va dur prop del casalot de Comalats. D'aquí, i sense aturar-nos gaire per la calor i el cansament, vam passar per Sant Pere de Comalats i en una mitja horeta vam ser un altre cop a Copons.

En resum, unes tres hores i mitja molt entretingudes que ens van servir per conèixer el nostre entorn i denunciar l'excés de parcs eòlics al nord de la nostra comarca. ■

COORDINADORA D'AFECTATS I AFECTADES PEL PARC EÒLIC DE SERRA MORENA

COORDINADORA D'AFECTATS I AFECTADES PEL PARC EOLIC DE SERRA MORENA

Ara "sí", un estatut que mira a Copons

Jordi Bertran Muntaner, Alcalde

No era broma, ja el tenim! Durant dos anys i mig hem estat pendents de les notícies, articles, debats parlamentaris i tot un seguit d'espais socioeconòmics que no feien res més que parlar dels avantatges o inconvenients que tindria el Nou Estatut de Catalunya. Semblava que mai s'acabarien els tira i arronses d'unes i altres forces polítiques i en paral·lel, l'interès dels ciutadans i les ciutadanes anava perdent intensitat.

Si bé és cert que aquesta va ésser una tendència general, els coponencs i les coponenques ens podem sentir orgullosos i orgullosos del nostre compromís pel que fa a la participació i la implicació ciutadania en els afers públics. Davant de l'elevada abstenció que va patir el Referèndum del 18 de juny, cal dir que la Vila de Copons va superar en 14 punts percentuals la participació del conjunt del país, la qual va ser de quasi el 64%.

El Nou Estatut de Catalunya ha significat un pas històric en l'avenç del nostre País i encara no som conscients dels efectes positius que tindrà aquesta nova norma sobre els ciutadans i ciutadanes de Copons. Podem estar tranquils, hem superat amb nota un examen on el futur de Catalunya estava en joc.

És evident que aquest Nou Estatut millora l'autogovern de Catalunya, reconeix el seu caràcter nacional i preserva la seva identitat i manté el principi de solidaritat amb tots els pobles de l'Estat espanyol; significa un avenç en l'organització federal dels territoris, incrementa de forma substancial la capacitat d'autofinançament i es presenta com el suport legislatiu més avançat del món pel que fa a les regions en matèria de competències exclusives i compartides.

Ara bé, el que li dona un veritable sentit a la norma no és altre que la capacitat de millorar la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes. És un Estatut que pensa per i per a les persones. És l'Estatut de les ciutats, dels barris amb més dificultats, del pobles i de les viles. És un Estatut amb un fort component social, on les persones són la veritable raó d'ésser d'aquesta voluntat de progrés.

El nou Estatut reconeix i potencia els drets de totes les persones per viure en una societat més justa, més pròspera i més solidària. I això és així perquè el nou Estatut s'ocupa dels problemes que afecten més la vida de

tothom i proporciona les eines per resoldre'ls des de les instàncies més properes a les persones, des de la proximitat, des dels ajuntaments.

El nou Estatut reconeix per primera vegada als municipis un paper clau en la resolució de qüestions bàsiques com ara l'educació, l'habitatge, la seguretat, els serveis d'atenció a les persones, l'ocupació i la immigració. Ho fa garantint l'autonomia del govern local, atribuint explícitament nombroses competències als ajuntaments i garantint un finançament adequat per realitzar aquestes competències.

Aquest reconeixement institucional amplia la capacitat dels ajuntaments per poder treballar pel progrés i pel benestar de la gent dels nostres pobles i ciutats. També la de la nostra estimada vila. A més, el nou Estatut estableix que el municipi és l'ens bàsic de l'organització territorial de Catalunya i el mitjà essencial de participació de la comunitat en els afers públics. En aquest sentit crea el Consell dels Governos Locals per representar i defensar els interessos dels governs locals.

Podem dir, doncs, que les aspiracions del municipalisme català, a part d'haver deixat d'ésser aspiracions per passar a ser realitats, queden clarament recollides i, que el nou Estatut és el reconeixement de la majoria d'edat dels governs locals catalans perquè opta per la proximitat i la descentralització en les polítiques públiques.

És per tot això que el Nou Estatut de Catalunya mira de ben a prop a Copons i el que la nostra vila representa: la vida del seus ciutadans i ciutadanes.

Vaig dir que no

Jordi Saumell Gassó

El passat 18 de juny els catalans i catalanes vam poder anar a votar la reforma de l'Estatut d'autonomia de 1979. Després de mesos i mesos d'aguantar insults i amenaces de tot tipus de la classe política espanyola, de jutges i militars que recordaven els temps foscos del franquisme, un 36% dels catalans vam votar a favor de mantenir-nos lligats i subordinats per 30 anys més (i aviat ja en farà tres-cents!) a un Estat espanyol que a part d'odiar-nos, ens explota econòmicament i ens nega el dret a ser nosaltres qui decidim el nostre futur. Per tot això, i molt més, vaig votar NO a la reforma del l'Estatut català, i dic també NO als estatuts valencià i balear.

- Vaig dir que NO perquè els estatuts neguen l'existència dels Països Catalans com a subjecte de drets nacionals.
- Vaig dir que NO perquè com a català vull tenir dret a decidir el futur del meu país. Aquests estatuts no reconeixen el dret a l'autodeterminació i, per tant, ens neguen el dret als catalans a decidir el nostre futur.
- Vaig dir que NO perquè d'ençà de les derrotes de 1707-1714, i de la Guerra Civil, és Madrid qui decideix per nosaltres, i això s'ha d'acabar.
- Vaig dir que NO cansat de sentir que no som ni un país ni una nació, i cansat de veure com es manipula la història a favor dels vencedors.
- Vaig dir que NO per castigar el PSC-PSOE, que aquí s'autoanomena nacionalista i a València vota en contra de la unitat de la llengua catalana.
- Vaig dir que NO per castigar a CiU, aliada quan cal dels enemics de Catalunya.
- Vaig dir que NO perquè aquests estatuts mantenen l'espoli fiscal dels Països Catalans. Hem de ser nosaltres qui decidim i disposem dels nostres recursos.
- Vaig dir que NO avergonyit per la imatge que han donat els polítics catalans els darrers mesos. Semblaven una colla de llops lluitant per un tros de carn, sense importar-los les persones i preocupats únicament per obtenir més quotes de poder i un rendiment electoral.
- Vaig dir que NO perquè els estatuts català, valencià i balear no deixen de ser lleis orgàniques espanyoles, supeditades a la Constitució espanyola de 1978.
- Vaig dir que NO perquè no crec en l'Estat de les autonomies, que ha esquarterat el nostre país en quatre regions.
- En fi, vaig dir que NO perquè sóc català, independentista i d'esquerres.

Protegim el patrimoni històric de Copons

Jordi Saumell Gassó

JORDI SAUMELL GASSÓ

Les restes històriques d'un passat llunyà, o no tan llunyà, que han arribat fins als nostres dies són un patrimoni que és de tots i totes i que cal estimar, conservar i difondre perquè les pròximes generacions de coponencs i coponenques en puguin gaudir i conèixer com va ser el nostre poble i la gent que hi vivia.

El patrimoni històric de Copons està desapareixent, o en vies de desaparèixer, a marxes forçades. Avui en dia, quan el progrés desenfrenat i el materialisme prenen cada cop més força, cal més que mai protegir tots aquells elements del nostre passat que han ajudat a configurar Copons tal i com el coneixem. Ara que som a punt d'arribar als mil anys de la primera referència escrita de Copons (1020), cal apostar decididament per conservar i potenciar tots aquests elements culturals.

Aquests darrers anys estem assistint a una destrucció imparable del poc patrimoni que tenim. Poc, però important, perquè és el nostre ni que no tinguem castells, catedrals, o un jaciment prehistòric de grans dimensions. Són molts els elements de diverses èpoques que encara es conserven, però cada dia se'n malmenten més, i no sembla entreveure's una voluntat de conservar-los per part de les institucions. Quan es tracta de fer una carretera, o l'AVE, o qualsevol obra pública o privada, els milions corren a dojo i sempre se'n troben; quan demanes quatre cèntims per conservar o recuperar el patrimoni del teu poble, que és el de tots, sempre has de suar mans i mànigues, i poques vegades arriben els diners.

Però, què tenim a Copons i que s'està perdent o ja s'ha perdut?

Per començar, la nova carretera va posar al descobert les restes històriques més antigues del poble: una necròpolis d'origen

romà, cinc o sis segles anterior a la primera menció de Cauponis. Afortunadament, es va poder salvar (tot i l'espoli), però ara resta desapareguda qui sap on, sense que en puguem gaudir com cal. De fet, ja no se'n sent ni a parlar, ni he llegit enlloc, que es pretengui exposar-la o mostrar-la al públic, evidentment fora del seu emplaçament original. Possiblement en algun lloc soterrat dels voltants del poble hi ha alguna vil·la romana, segurament el primer assentament a la zona de Copons i potser fins i tot el que va donar origen al seu nom.

L'església de Sant Pere de Comalats és el millor monument d'època medieval del terme de Copons. Era una antiga sagrega datada a començaments del segle XI. Al seu voltant, a tot arreu on s'ha remenat una mica la terra, s'han trobat enterraments d'aquesta època. I de ben segur que n'hi ha més. Ara, amb el projecte d'urbanització de Sant Pere aquestes restes corren perill de desaparèixer. Cal fer una prospecció arqueològica i salvar-les per la posteritat, perquè tots puguem gaudir del nostre patrimoni. Esperem que les coses es facin bé i la premsa no destrueixi aquestes restes tan antigues.

D'època medieval també era el castell de Copons, enderrocat al segle XIX i reaprofitades les seves pedres. Ara que tenim l'oportunitat de fer una excavació, abans que es facin les noves cases (si mai arriba aquest dia), l'hem d'aprofitar. No sé pas si aquesta és la voluntat del nostre consistori, perquè mai n'he sentit a dir res, ni consta en el projecte. Un altre cop, pel que sembla, si no estem a l'aguait, les màquines poden destruir sense miraments les poques restes que poden quedar de la que fou una important fortalesa en terres de frontera al segle XI, origen de la nissaga dels Copons.

I finalment, amb l'ensorrament del teatre, ha aparegut el que podria ser una capella de la primitiva església de Santa Maria. De moment, per falta de finançament, s'ha tornat a tapar esperant que arribi un millor moment per obrir-la. Esperem que arribi aviat, i que puguem conèixer una mica més de la vida al poble a principis del mil·lenni passat.

Les construccions de pedra en sec són el record més directe i tangible de com vivien i treballaven els nostres avantpassats. Pertot arreu, com els bolets a la tardor, trobem marges, barraques, pous i fonts. Són el record que ens queda d'una lluita aferissada entre l'home i la natura, en l'afany d'aquest per

controlar-la i explotar-la. A Copons, més que a qualsevol poble dels voltants, el fruit d'aquesta fatigosa feina es fa ben present pertot arreu, modelant un paisatge característic que a tots ens agrada tant.

Ara, aquest patrimoni de pedra s'està perdent molt ràpidament. Per exemple, a sobre de la granja Mas, en poc més d'un any s'han enderrocat centenars de metres de marges. Hem sentit a dir que només s'eixamplarien els marges per poder-hi fer camps de cultiu, però les excavadores han arrasat amb tot i ara només hi queda terra i més terra infèrtil, després d'extreure multitud de camions carregats amb rocs. La nova carretera també es va dur per endavant diverses barraques, i alguna font. En arreglar el camí entre Sant Pere i Comalats, una de les fonts més boniques del nostre terme, la de cal Cerill, va quedar coberta per terra, esperant que algú la desenterri algun dia. Moltes altres barraques han estat modificades, amb permís o sense, de forma grollera, com si de segones residències es tractés. Potser esperen que algun dia els hi requalifiquin el terreny per poder fer negoci amb el que era una part de la nostra història. I, en fi, l'oblit i l'abandó passen una factura a unes construccions que caldria protegir i recuperar, com a part de la història més recent i pròspera del nostre poble.

També es va destruir recentment la mina d'aigua que hi havia a sobre del camp de futbol. Havia portat l'aigua que passava pels molins de cal Madora i cal Solé, i per la fàbrica tèxtil on ara hi ha l'escorxador, fins arribar a la fàbrica dels Nocs, on es tornava a abocar a la riera.

I què s'ha fet des de l'Ajuntament, per vetllar per aquest patrimoni? Ben poca cosa, si deixem de banda els Traginers. Tot el que s'ha fet respecte els negociants i traginers val la pena, perquè s'ha recuperat la memòria històrica d'una època oblidada. Sí, oblidada, perquè no hi havia record popular sobre aquestes persones fins que l'Assumpta Muset va escriure el seu magnífic llibre. I se'ls ha de seguir recordant, i fent la Festa. Però només si es fa amb il·lusió, no com una obligació de cada any perquè vingui el turista a passejar per Copons.

I val a dir que el segle XVIII, el dels negociants, no ha estat pas l'època més activa i viva del poble. Al segle XIX i principis del XX Copons es mostrava més en forma que mai:

es va arribar al màxim poblacional, diverses fàbriques treballaven els teixits, es van roturar muntanyes per plantar vinya pertot arreu, van aparèixer les primeres associacions obreres i polítiques, hi havia multitud de sales de ball i trobada, els molins anaven a ple rendiment i, en fi, la vida a Copons anava a un ritme tan accelerat que avui en dia no som capaços d'imaginar-nos-ho. I d'això, encara hi ha persones que se'n recorden, i l'Arxiu de l'Ajuntament és ple d'informació encara per explorar. És una època de la història del nostre poble que cal recuperar i explicar-la perquè tothom la pugui conèixer.

I caldria vetllar per tot aquest patrimoni històric dels segles XIX i XX, representat sobretot per les fàbriques tèxtils, i també els molins i antics locals socials, com la Unió. Però sense projectes massa ambiciosos, perquè som un poble petit perquè ens donin molts diners. Fer un museu i restaurar els antics molins estaria molt bé, però cal ser realistes i tocar de peus a terra. Més val fer petites coses a poc a poc, i que tothom en pugui gaudir, que no parlar de grans projectes que mai es duren a terme per falta de presupost. Ara fa ben poc, per exemple, han denegat a Copons la subvenció dels FEDER (Fons Europeus pel Desenvolupament de les Regions) de l'any 2006 per fer el Museu dels traguiners i comerciants.

Esperem, doncs, que en els propers anys es facin a Copons els passos necessaris per conservar i donar a conèixer el nostre patrimoni històric, etnogràfic i natural. ■

JORDI SAUMELL GASSÓ

Copons.info: un projecte cultural a Copons aprofitant les noves tecnologies

Equip de redacció de Vila de Copons, un blog fet per i per a coponencs i coponenques

Ara fa cinc mesos de l'inici d'un projecte innovador al nostre poble: una pàgina web, en format blog, amb notícies de tot tipus, principalment del nostre poble, però també d'àmbit Països Catalans, i fins i tot internacional.

El blog Vila de Copons (www.copons.info) sorgeix per la necessitat d'alguns coponencs i coponenques d'expressar-se i comunicar-se amb la gent de Copons i també d'arreu del món, davant la manca d'altres mitjans al poble per fer-ho. Els promotors del projecte pensàvem, i ho seguim pensant, que la inexistència d'un projecte cultural a Copons és un greu problema que cal afrontar i superar. I vam pensar que una bona manera per començar seria crear una pàgina web on tothom pogués dir la seva i participar activament, aportant allò que més li agrada: fotografies dels seus viatges, notícies culturals, escrits o qualsevol cosa interessant per la gent de Copons.

I de moment, el que va començar només com una idea i sense la certesa d'un bon funcionament, s'ha convertit en un projecte consolidat que dia a dia està creixent i que cada cop reb més visites i col·laboracions. Així, en els seus tres primers mesos de funcionament, va rebre més de 2000 visites i gairebé 6000 notícies consultades. Darrerament el nombre de visitants va en augment i hem arribat a una mitjana de quaranta visites diàries, superades en molts casos quan hi apareixen notícies de gran interès. I el més important és que moltes persones consulten ja diàriament Copons.info, i hi participen activament.

Això ha estat possible perquè des del primer moment s'ha ofert una informació crítica, constructiva, variada, i en molts casos difícil d'aconseguir per altres vies. Fins i tot ha incorporat col·laboradors d'arreu del món, com l'Armando Eguiza, artista mexicà; o notícies de l'illa de Sardenya, o informació del viatge que el David i la Meri estan fent per Nova Zelanda i Austràlia. I també s'ha convertit en la via més útil d'informació de la Coordinadora d'afectats i afectades pel Parc edic de Serra Morena. Gràcies a Copons.info la Coordinadora pot emetre comunicats, publicar fotos, rebatre arguments i, en fi, informar d'una manera ràpida i eficaç,

cosa que difícilment es podria fer per una altra via.

Les constants actualitzacions (2 o 3 a la setmana, amb 5-10 notícies noves) arriben a molts països del món. S'envien via correu electrònic a gairebé 400 persones i entitats culturals. La premsa anoiensa la consulta setmanalment, fins al punt d'extreure'n notícies que després publiquen als seus mitjans. I moltes altres entitats ens tenen entre els seus contactes i hi mantenim una relació directa i constant (www.bonrotllo.com, www.lateneu.org).

Esperem que les forces no ens fallin i el projecte continuï endavant; però només com l'inici d'un procés d'activació cultural de Copons, on entre totes i tots puguem parlar del que sigui, expressar les nostres inquietuds, construir un futur més viu per un poble que culturalment gairebé ni respira. ■

El Consorci de l’Alta Anoia organitza un camp de treball instal·lat a la Torre de la Manresana

Consorci per la Promoció Turística de l’Alta Anoia

Durant la segona quinzena de juliol, El Consorci per la Promoció Turística de l’Alta Anoia, conjuntament amb l’entitat juvenil la Vella Silena, ha organitzat un camp de treball que s’ha instal·lat a la sala de volta de la Torre de la Manresana als Prats de Rei i que acull una vintena de joves procedents de tot Catalunya.

Els objectius d’aquest camp de treball són, per una banda, els d’arreglar els entorns de la Torre de la Manresana, així, potenciar turísticament i lúdicament aquest monument tan emblemàtic al nostre territori i per una altra banda fomentar la convivència i el respecte entre els participants.

Aquest grup realitzarà el treball específic que se’ls ha atorgat i complementarà la seva jornada amb diverses activitats lúdiques i al mateix temps culturals les quals permetran a aquests nois i noies una millor coneixença de la cultura i les tradicions del nostre territori.

El treball específic a realitzar és bàsicament tasques de neteja de camins afectats per l’acció d’agents que actuen en el medi natural com l’arranjament de noves rutes que poden actuar com a nous elements d’interès turístic a l’entorn de la torre. Concretament el objectius que s’han establert és la neteja dels cups de can Sala i facilitar el seu accés, la millora del sender que porta fins al municipi dels Prats de Rei, arranjaran el camí i la font de la Manresana, neteja del camí vell a Calaf i obriran un camí per a fer accessible la visita als cups de Can Boladeres, que, amb un grau elevat d’interès turístic, han passat fins avui, completament desapercebuts ja sigui per als habitants del territori, com també per als turistes que ens visiten.

Un cop finalitzada la seva jornada de treball, es troben el dinar que han preparat uns quants companys que s’han quedat al campament, fent tasques de manteniment.

Després de dinar, comencen un nou tipus d’activitats completament diferents de les que s’han realitzat al llarg del matí.

Cada dia se’ls ha organitzat una activitat cultural i lúdica diferent per així no fer tan monòtona la seva estada. Aquestes activitats estan dirigides a la coneixença del territori com són diverses visites culturals a diferents municipis de la comarca, visita a una pedrera, visita a una granja de

vedells.... així també, es pretén fomentar la cultura popular catalana, organitzant un curs per a aprendre a jugar a bitlles catalanes i incentivant-los a participar a un assaig dels Moixiganguers d’Igualada. Per a complementar aquesta part ludicocultural també s’han organitzat un seguit d’activitats que es realitzaran des la mateixa torre de la Manresana, un curs d’astronomia, nits de bivac, tallers i jocs de coneixença.

Aquesta estada, permetrà a tots aquests nois i noies a aprendre a conviure, compartir i ser autosuficients lluny de casa seva, realitzant així una millora del nostre territori.

Temperatures ►

Precipitacions ►

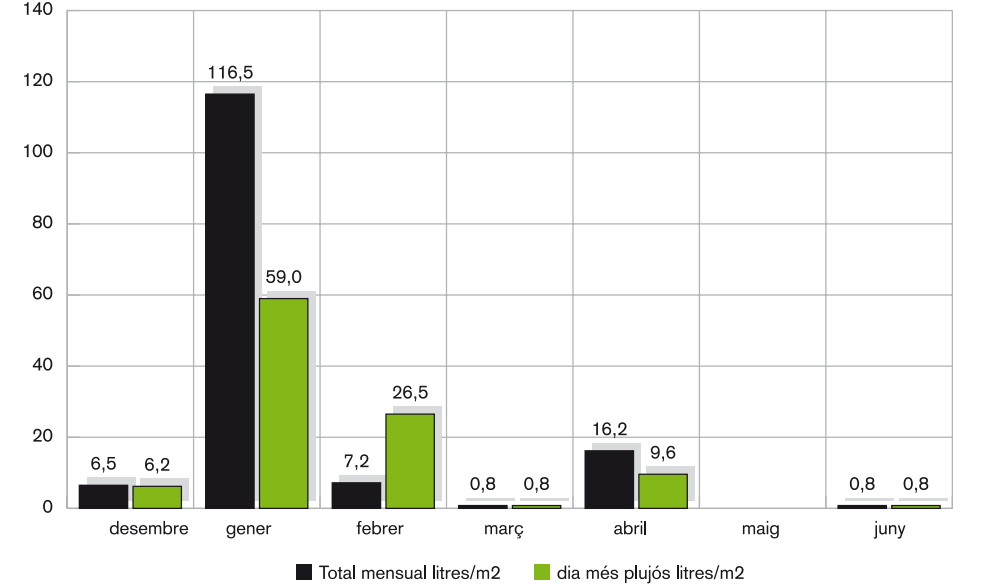
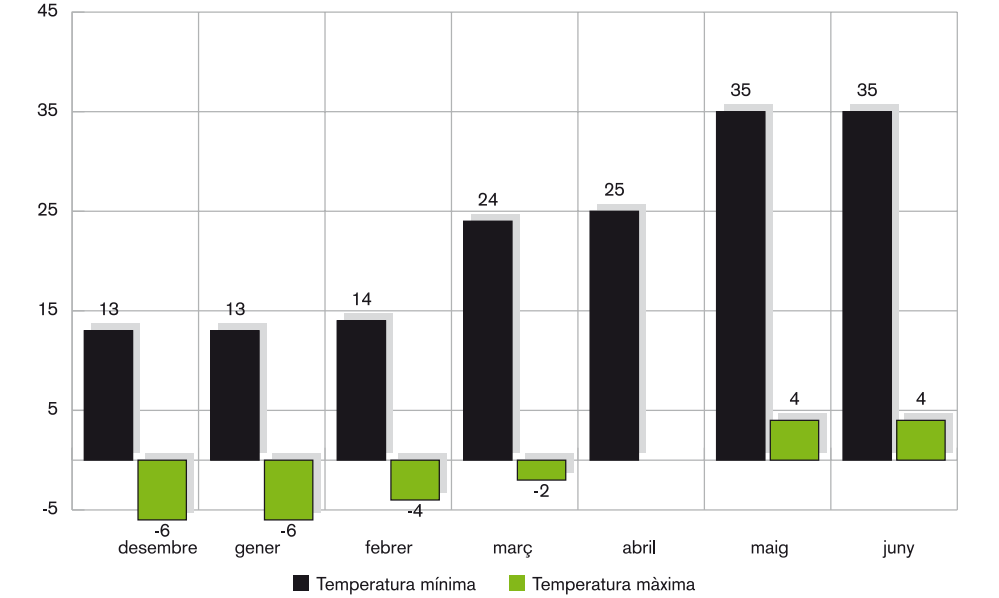
Des del mes de desembre de 2005 fins al juny de 2006 ha plogut un total de 148 litres/ m2.

Comparant les pluges d’aquest mateix període del desembre de 2004 al juny de 2005 hi va haver un total de precipitacions de 131,40 l/m2.

Des del mes de desembre de 2005 fins al juny de 2006 el dia més fred va ser el dia 23 de desembre de 2005 i el dia 25 de gener de 2006 amb una temperatura mínima de -6° i la temperatura màxima va ser el dia 29 de maig i el dia 30 de juny amb una temperatura màxima de 35°. ■

Temperatures	desembre	gener	febrer	març	abril	maig	juny
Màxima	(dia 5) 13°	(dia 20) 13°	(dia 14) 14°	(dia 26) 24°	(dia 26) 25°	(dia 29) 35°	(dia 30) 35°
Mínima	(dia 23) -6°	(dia 25) -6°	(dia 6) -4°	(dia 1) -2°	(dia 10) 0°	(dia 8) 4°	(dia 1) 4°

Temperatures	desembre	gener	febrer	març	abril	maig	juny
Màxima	(d. 2) 6,20 l.	(d. 7) 59 l.	(d. 26) 5,1 l.	(d. 4) 0,8 l.	(d. 16) 9,6 l.	0 l.	(d. 25) 0,8 l.
Total mensual	6,5 l.	116,5 l.	7,2 l.	0,8 l.	83,3 l.	0 l.	0,8 l.
Neu		(d. 27) 16 cm					(d. 28) 18 cm

Resum dels partits de Futbol

Cedric Chapon

Capellades B • Copons: 03/12/06

Primera part: 0-2, final: 3-2

El Copons dominador va acabar la primera part amb un avantatge de 0-2 davant d'uns locals que no van poder desenvolupar el seu joc. A la segona part els locals van pressio- nar molt, i van desestabilitzar els coponencs que no van poder reaccionar i que es van limitar a defensar. Els dos gols van ser de Ricard Corcelles.

Copons • La Paz: 10/12/05

Primera part: xxx, final: 3-3

Un partit molt tens en el qual l'àrbitre va distribuir targetes grogues i vermelles. L'equip visitant va iniciar el joc perillós i els coponencs no van saber mantenir la calma. Un partit per oblidar pel que fa al compor- tament.

Hostalets • Copons: 18/12/05

Primera part: 1-1, final: 2-1

El Copons es va avançar al marcador des- prés de 15m de joc amb un gol de Joan Corcelles. El partit va ser igualat a la primera part. A la segona part el domini dels locals es va fer notar encara que el Copons plan- tés cara. Destaquem que el Copons va jugar amb 10 jugadors tot el partit i que l'equip va lluitar amb classe.

Montbui Poble • Copons:14/01/06

Primera part: 0-3, final: 4-3

Els coponencs van fer una bona primera part i van anar al vesturai amb un avantatge de 3 gols a 0, però a la segona part l'equip local va pressionar i el Copons, que tenia una forma física més baixa, es va haver de defensar. S'ha de destacar que l'àrbitre no va tenir en compte un gol del Copons que era vàlid encara que la pilota va travessar la malla dels locals per un forat. Els gols els van marcar Cédric Chapon, Carles Mas, Albert Corcelles i Jep.

Copons • Tossa de Montbui: 21/01/06

Primera part: 1-0, final: 2-3

Contra un equip que era quart de la lliga, el Copons va fer un bon partit i podia haver guanyat marcant en una de les ocasions de gol que va tenir en la primera part. La sego- na part va estar més a favor dels visitants tot i que el Copons es va quedar amb 10 juga- dors després del minut 60. S'ha de destacar que a la segona part l'àrbitre no va pitar un penalt claríssim a favor del Copons. L'anècdota del partit va ser una interrupció de 15 minuts del joc a causa de la intrusió al terreny d'un gos que no es deixava agafar (el

futbol, de vegades, té sorpreses!!!). Els dos gols van ser de Ricard Corcelles.

Ateneu • Copons: 04/02/06

Primera part: 1-0, final: 1-0

Els coponencs, que no havien pogut fer l'escalfament convenientment (no s'havia obert el seu vestidor), van concedir un gol en els primers minuts del partit. L'Ateneu, que es jugava la pujada a sego- na divisió, va dominar el partit però no va poder marcar més gols tot i que el Copons per altra banda no va poder concretar les poques ocasions que va tenir.

Copons • Jorba: 11/02/06

Primera part: 1-2, final: 1-4

Els coponencs es van deixar sorprendre els primers minuts de joc per un gol de fora de joc del Jorba, tot i que poc després van igualar el marcador amb un altre gol fora de joc. A la segona part, els coponencs van jugar tan sols amb 10 jugadors perquè no en tenien a la banqueta i no van poder resistir la pressió d'un Jorba superior. S'ha de des- tacar la bona actuació del porter substitut del Copons.

Copons • Rebrot: 15/02/06

Primera part: 0-2, final: 0-2

Una vegada més, el Copons encaixa un gol contrari molt d'hora per no estar ben posicionat al terreny. El segon gol no triga a arribar i, malgrat les ocasions clares de marcar del nostre equip, el Copons arriba al descans sense sort. Al final de la primera part s'enduen en Gio en ambulància amb una lesió greu al genoll. A la segona part, hi va haver moltes noves ocasions de gol per als coponencs, que van seguir sense sort i no van poder estrenar el marcador. El partit acaba amb un fort desànim del Copons, que hauria pogut, almenys, empatar el partit.

Tous • Copons: 18/02/06

Primera part: 2-0, final: 4-0

Un partit amb un nivell mitjà que va acabar amb la victòria d'un Tous que no va dominar el partit. El Copons no va saber aprofitar les pròpies ocasions de gol que va tenir. Un partit per oblidar...

La Torre de Claramunt • Copons: 25/02/06

Primera part: 1-0, final: 1-0

La mala sort un cop més va acompanyar el nostre equip, que amb 2 pals i 3 ocasions clares de gol no va poder marcar. Hem de dir també que el Copons va pecar de falta

d'unitat i preparació del partit. És clar que no es pot jugar prou bé si no es pren el temps necessari per l'escalfament. El Copons ha de ser més “professional” i venir més d'hora al vestidor per preparar l'estratègia....

Copons • Montserrat: 04/03/06

Primera part: 0-2, final: 4-3

Els coponencs una altra vegada reben un gol al primer quart d'hora d'un equip de Montserrat que anava quart de la lliga i aspirava a pujar de categoria. Malgrat una bona actuació del porter de Copons, els jugadors locals van anar al vestidor amb 2 gols en contra. A la segona part els copo- nencs van igualar el joc i van marcar 2 gols en 20 minuts (marcats per Sequi, d'una rematada de cap, i Joan Corcelles d'un xut amb una pilota guanyada contra un defensor del Montserrat).

A 15 minuts del final del partit l'àrbitre pita un penal a favor del Montserrat que s'avança al marcador amb un tercer gol. Cinc minuts més tard, en David amb la pilota parada va fer un gol a més de 35 metres de la porteria deixant el Montserrat tocat moralment. Els coponencs pressionant feien el quart gol pocs minuts abans del final després d'una actuació individual de Sequi acabada per David Pérez que celebra amb l'equip i l'afi- ció la merescuda remuntada. S'ha de destacar la bona actuació de l'àr- bitre i la mala de la colla del Montserrat que ha cridat molt a l'àrbitre.

Vista Alegre • Copons: 11/03/06

Primera part: 1-0, final: 3-0

A la primera part i amb el vent que bufava fort, els coponencs podien haver creat la sorpresa, però amb 10 jugadors al comen- çament del partit i una expulsió a la primera part no van poder marcar. A la segona part amb el vent en contra i 2 lesions no es va acabar el partit. A destacar que de 19 juga- dors inscrits al Copons solament se'n van presentar 10. El Copons necessita jugadors amb més compromís i que informin a l'en- trenador si no poden venir.

Copons • Pyramides: 15-03-06

Primera part: 1-0, final: 3-0

Era un partit de retard que es va jugar en dimecres. El Copons es va prendre el partit molt seriosament i, tot i no jugar en general gaire bé, en Carles Mas feia el primer gol del partit al minut 15. Al principi de la segona part els coponencs feien dos gols en cinc minuts i deixaven sentenciat el partit.

Fàtima • Copons: 25-03-06

Primera part: 1-1, Final: 1-2

Els coponencs van jugar contra l'equip de Fàtima, segon classificat de la lliga, en lluita constant pel títol i per la pujada a segona divi- sió. Va anar de poc que el Copons comencés a jugar el partit amb 10 jugadors però gràcies a l'arribada de Ricard Corcelles pocs minuts abans del començament, els coponencs van poder formar un equip complet. Al principi de la primera part, el Copons, lluitador i ben posicionat en el terreny, va aconseguir supe- rar la pressió del contrari i marcà el primer gol al minut 25, per part de Jep. A partir d'aquí la pressió del Fàtima va augmentar encara més i al minut 35, l'equip local va marcar el seu primer i únic gol.

Al final de la primera part, l'àrbitre va expulsar dos coponencs del terreny de joc. Amb nou jugadors, el començament de la segona part va ser un moment difícil per a l'equip. Als vint minuts, en Ricard Corcelles, tan lluitador com la resta de l'equip, marcava, de penalt, el segon gol del Copons. A partir d'aquest moment, va ser una lluita constant el que va permetre que el nostre equip s'endugués la victòria. Remarcar que a la segona part també hi va haver una altra expulsió d'un coponenc i d'un jugador de l'equip contrari. Cal destacar l'excel·lent actuació del porter (aquell dia, en Jordi) que en diverses ocasi- ons va permetre que el marcador del Copons continués anant per davant.

Copons • Capellades: 01-04-06

Primera part: 2-0, final: 3-1

Els coponencs van saber aprofitar les oca- sions que van tenir davant d'un Capellades que anava per sobre en la classificació de la lliga. El Ricard, autor dels 2 primers gols, una vegada més, va demostrar que quan pot jugar aporta molt a l'equip. Al principi de la segona part el Capellades marca el seu únic gol. El Copons amb molt de rigor ha lluitat molt durant el partit fins a marcar el tercer gol, sinònim d'èxit, gràcies a un penalt sobre en Ricard que David Pérez sentenciava.

La Paz • Copons: 08-04-06

Primera part: 4-0, final: 5-2

El Sequi al cap de pocs minuts del comen- çament del partit marcava el primer gol gràcies a la seva velocitat. En Xavi marcava el segon gol poc després deixant uns juga- dors de La Paz K-O. Els coponencs amb una dominació clara van al descans amb 2 gols més. Al principi de la segona part, en Jordi marcava en un acció típica de davanter el cinquè gol (quin regal!!! Va ser pare pocs

dies abans!!!). Els jugadors de La Paz, ofe- sos pel resultat, van començar a jugar més bé i van lluitar més per la pilota. En quinze minuts van marcar dos gols. La resta del partit els coponencs van saber mantenir el resultat amb domini de la pilota.

Copons • Hostalets: 22-04-06

Primera part: 2-0, final: 3-1

Una vegada mes els coponencs han sabut aprofitar les ocasions que han tingut i així avançar-se al marcador gràcies a un gol d'en Jep i un d'en Jordi. El Hostalets, tot i jugant bé, no ha pogut marcar en aquesta primera part. Al principi de la segona part, els visi- tants, que anaven per sobre en la classifica- ció, han entrat amb moltes ganes de marcar. Amb el 2-1 a favor i davant d'un Hostalets amb un davanter molt ràpid, el coponencs han sabut reaccionar fins marcar el tercer gol gràcies a un cop de cap de Carles Mas. Els coponencs han pogut defensar el partit fins al final tot i que els Hostalets han intentat salvar-lo fins al darrer segon.

Rebrot • Copons: 29-04-06

Primera part: 1-0, final: 2-0

La primera part ha estat igualada, però la sort l'ha tingut el Rebrot amb un xut des de 40 metres de la porteria que al final ha suprès el porter del Copons (cop de sort per al jugador del Rebrot, que ni tan sols havia xutat pensant marcar). Al final de la primera part una de les ocasions de gol del Copons l'ha desviada el porter del Rebrot a la mateixa línia. En tornar del descans, i des- prés d'un minut de joc, un error del Copons deixava un jugador local presentar-se sol a la porteria i així va marcar el segon gol del Rebrot. La resta de la segona part ha sigut 100% per al Copons que, malgrat ocasions, no ha pogut marcar. Aquest partit ha deixar mal gust al Copons, que no mereixia aquest resultat i ha perdut l'ocasió de guanyar el sisè partit seguit.

Penya Madridista • Copons: 13-05-06

Final: 1-1

En l'últim partit de la temporada el Copons s'enfrontava a un dels primers classificats, va ser un partit jugat a l'atac per part dels dos equips i el resultat d'empat a 1 gol va ser escàs, a causa de la bona actuació dels porters dels dos equips.

8a Copa Catalana de caminades de resistència 2005

Montse Berenguer Safont i Xavi Capdevila Carrera

Antoni Miguel Gómez

3 i 4 setembre.
16ª Montserrat - Reus (100 km)

Salutacions entre els companys de l'equip i entre els dels altres equips, és el que vam rebre a Collbató després de les vacances de la Copa. Llavors els vam explicar l'accident de l'Èlia i l'Eni després de la Núria-Queralt; va córrer tant la notícia que arribant a Reus una noia del S.E Reddis ens ho explicava a nosaltres mateixos. Vam trobar a faltar aquella veu que ens acompanyava sempre, fins i tot a les pujades, i també aquelles comes llargues culminades amb un llamp de pantalons vermells, (va ser una marxa sense himne ni bandera); però érem optimistes tant per la seva recuperació com per l'esdevenir de la prova. Vam sortir a les 12 del migdia. Ens acompanyava el sol com gairebé sempre en aquesta marxa. Teníem bona visibilitat i això ens va permetre veure boniques vistes de Montserrat que a poc a poc aniríem deixant enrere. Vam anar per camins enmig de camps de vinya i conreus. Sortint de Piera, baixàrem a la riera caminant per la sorra de la llera fins a prop del poble del Bedorc, on la pujada i l'asfixiant calor, ens va fer suar de valent. Fins i tot un de l'equip va tornar a reviuir els pitjors moments de l'any passat. Però un cop arribats al control de can Guixera, el bon avituallament (com tots els d'aquesta marxa) i el descans ens va refer. Vam seguir caminant sense més problemes dels normals en una marxa d'aquesta llargada, exceptuant el fet d'una parella que a la sortida de Santes Creus van aprofitar per seguir un tram de la ruta del Cister, per després tornar enrere i seguir el camí correcte. També la campiona va tenir problemes provocats per una diarrea persistent que a la matinada li va remetre. Ara ja només quedava afrontar la monotonia dels últims quilòmetres, però que amb l'ajuda dels nostres mànagers (enveja d'altres entitats) els superaríem força bé. A l'arribada l'eufòria pròpia i la dels membres de l'equip era evident, ja que tot i ser una marxa dura i amb molts abandonaments, el nostre club aconseguia que 9 participants l'acabessin i que es consolidés la segona posició a la Copa.

17 i 18 de setembre.
26ª Matagalls - Montserrat (83,5 km)

Aquesta és la marxa més coneguda per tothom i, per tant, la més nombrosa en participants. Aquest any hi havia més de dos mil vuit-cents inscrits. Trobem a faltar els estimats companys del nostre equip, l'Èlia i l'Eugeni, que malauradament seran baixa per a tot el que queda de temporada. La impertinent pluja va aparèixer una hora abans de la sortida fent la guitza a tothom, però ens mentalitzàvem que, amb la sequera que hi havia aquest any, feia falta l'aigua. Començàrem a caminar tots xops, i per sort la pluja va parar abans d'arribar a Aiguafreda, després d'una baixada molt relliscosa. Cal destacar a Aiguafreda, els nombrosos avituallaments particulars que sempre hi ha. A nosaltres ens esperaven el Pep, la Montse i el Toni a Sant Llorenç Savall, que és a meitat de camí de Montserrat, per oferir-nos el suport material i moral que necessitàrem en aquesta humida i freda nit. Per sort nostra va sortir una preciosa lluna que ens feia companyia. Vam anar passant per controls i avituallaments i en arribar a l'avituallament "dels donuts" es va fer de dia i aviat ja vàrem veure la impressionant muntanya de Montserrat. Arribant a Monistrol, encara impressiona més quan mires amunt i veus que l'arribada és allà dalt. I després d'una hora de grimpar i pujar escales, vam arribar al final dels 83 km i 5.980 m de desnivell, que vam gaudir i al mateix temps patir, des que vàrem sortir ahir de coll Formic. El madelman Roger va fer 15è a l'arribada.

1 i 2 d'octubre.
4ª Marxa Trenkakames (96 km)

És una marxa circular que comença i acaba al Vendrell. És una marxa dura tant per la llargada, 96 km, com pel desnivell 5.480 m. És comparable en dificultat a la Núria-Queralt. La seva duresa, ja ho diu el seu nom, Trenkakames, es reflecteix en el pedregam que es troba durant tot l'itinerari. Fins i tot es travessa la serra anomenada Pedregosa, el nom de la qual ho diu tot. Però tot això queda en segon terme quan veus l'amabilitat i animositat dels organitzadors vers els marxadors i en la varietat i qualitat dels avituallaments. El fet de no ser una marxa tan nombrosa com la Matagalls -Montserrat, et fa sentir més lliure i més identificat amb la natura. El punt més alt és el Montmell, que vàrem passar de nit i vàrem gaudir una visió espectacular de milers de punts de llum dels

pobles del voltant. La temperatura va ser agradable durant tota la nit, però a la matinada es va aixecar un vent molestós i fred que ens va fer caminar més de pressa, tenint en compte que les comes ja no arriaven tan bé com voldríem. En fer-se de dia vàrem veure les primeres cases del Vendrell i després de passar per uns quants carrers vàrem arribar al mateix lloc de la sortida del dia abans. La Trenkakames ja s'ha acabat i del cansament, del fred i de les pedres ens hem oblidat. Ara és hora de comentar la jugada i marxar cap a casa, que el llit ens espera.

15 i 16 d'octubre. 14ª Rasos de Peguera - Montserrat (101 km)

Aquesta marxa, amb motiu del centenari de l'entitat organitzadora, va substituir la clàssica Rasos de Peguera - Manresa, de 79 km, per convertir-se amb la Rasos de Peguera – Montserrat, de 101 km i amb 5.050 m de desnivell. També es va utilitzar per celebrar el 1r Campionat de Catalunya de Caminades de Resistència per Entitats, que va guanyar el Club Excta. Esparreguera, amb 18 classificats; seguit en segona posició pel Club Excta. Uecanoia, amb 10 classificats; i en tercera posició, els organitzadors, el Centre Excta. Comarca del Bages, amb 6 classificats. El pronòstic del temps no era gaire bo, es preveien pluges a la zona de la marxa. Vàrem començar a baixar de dalt dels Rasos bastant ràpid, tot recordant la caiguda del Xavi, l'any passat, que el va deixar fora de circulació pel que quedava de temporada. Hi havia marxadors que s'ho passaven d'allò més bé recollint bolets al peu del camí. Passat l'avituallament de la Mina, ens endinsàrem en el bosc i un esclat de colors de tardor ens va fer meravellar a tots, però l'encís va durar ben poc. La temuda pluja va fer acte de presència, amb força i durant més de tres hores. Va arribar la nit amb una bona lluna que ens ajudava a l'hora de travessar rieres i rierols que baixaven força plens per la pluja. A la meitat del camí, la lluna es va amagar en una densa boira, que feia ficar-nos enmig dels tolls i tenir tota l'hora els peus en remull. Tot aquest cúmul de coses i a més a més el cansament, la son que ja dúiem i alguns nosenyals, ens feien agafar el camí equivocament, havent de retornar enrere i, el que és pitjor, perdre temps i caminar més del compte. Per fi vàrem arribar a Montserrat, enfangats, cruixits i cansats, però amb la satisfacció d'haver acabat la marxa més llarga i dura de la temporada.

2ª part

22 d'octubre.
12ª La Marxassa (63 km)

Ens venia de gust la Marxassa. Després de les últimes marxes tan llargues una de relativament curta, 63 km i 3.110 m de desnivell, ens ha vingut força bé. Ja són molts els quilòmetres que portem a les nostres comes durant tota la temporada. La Marxassa és una marxa agradable de fer, per les diferents carenes que es travessen. Es començà a Sant Martí del Montseny quan encara era de nit. En fer-se de dia vàrem travessar bona part del Montseny gaudint dels castanyers, que en aquesta època de l'any ja han canviat el color de les fulles i han deixat caure les castanyes madures. Passat Sant Celoni, ens enfilàrem cap el Montnegre, la segona carena a travessar. La tardor ha estat generosa amb la pluja i pels camins rajava l'aigua pertot arreu. Arribàrem a l'avituallament de Sant Martí del Montnegre, el del "vermut", quin luxe!, quina taula!, semblava un casament tota plena de pica-pica, que després de la forta i llarga pujada ens va fer recuperar ràpidament. Ja érem a mig camí i des d'aquí era gairebé baixada fins a Vallgorguina. Ja se sentia la flaire de la botifarra a la brasa que ens esperava per dinar. Després de reposar una mica i omplir l'estómac, vam tornar a pujar, fins al Santuari del Corredor. Amb la panxa plena, la pujada es

fa més pujada però, quilòmetre a quilòmetre, arribàrem a l'avituallament del Santuari. Des d'aquí ja tot va ser baixada. Passàrem pel control de Sant Martí de Mata, en el moment just en què el sol s'amagava sobre el mar. Quin espectacle! Altres anys havíem arribat ja fosc i ens l'havíem perdut. L'últim tram es va fer molt ràpid i en un no res arribàrem a Mataró, final de la Marxassa.

6 de novembre.
11ª Marxa del Garraf (45km)

La temporada de marxes ja està a la recta final. La marxa del Garraf, de 45 km i 2.600 m de desnivell, és la darrera i la més curta de tota la temporada. Abans de començar ja es palpava l'eufòria entre els components del Club Excta. Esparreguera per haver aconseguit per tercera vegada el 1r. lloc en la classificació general en les Marxes de Resistència. Enhorabona, tricampions!!! Encara era fosc quan vàrem començar a caminar pels carrers de Gavà. De seguida el camí anava pujant i ens endinsàvem en el Parc Natural del Massís del Garraf. El dia era esplèndid per gaudir del panorama que teníem davant. Gavà en primer terme, Castelldefels, la muntanya de Montjuïc i part de la ciutat de Barcelona, eren al nostre abast amb un cop d'ull. I què dir de la visió

relaxant del mar que teníem davant nostre... L'itinerari era com un vuit gegant amb els tres punts més alts: la Desfeta, la Morella i la Mola. A l'arribada el marcador anava sumant els punts aconseguits pels primers equips i ja es preveia que no hi hauria canvis en la classificació general. En arribar l'últim participant, va començar la festa de comiat de temporada presentada pel president de la Unió Muntanyenca Eramprunyà i per membres del Comitè Català de Marxes de la FEEC, que van obsequiar amb ampolles de cava les entitats millor classificades, i va esclatar la tradicional ruixada de cava que caracteritza aquesta festa. També ens vàrem entregar mútuament amb els companys d'Esparreguera uns bonics records. La classificació final va quedar així:

1r classificat:	Club Excta. Esparreguera
	3.396 punts
2n classificat:	Club Excta. Uecanoia
	2.237 punts
3r classificat:	Centre Excta. Parets
	1.170 punts

La Copa Catalana de Marxes de Resistència del 2005 ha arribat a la fi. Des d'aquí volem felicitar tots els membres de l'equip C. E. Uecanoia per la seva participació, cosa que ha fet aconseguir la segona posició i en especial a l'Èlia i l'Eugeni desitjar-los una ràpida recuperació.

Caminadors del C. E. Uecanoia junt amb els amics d'Esparreguera, a la Rasos de Peguera - Montserrat (101 km)

Fauna autòctona de la nostra comarca

Gisela Auleda Caldés

Com ja vam dir a l'última edició del Camí Ral, en cada nou exemplar anirem publicant les característiques i costums d'algunes de les espècies que podem trobar pels nostres paratges. De moment continuarem amb els mamífers. Esperem que, de mica en mica, tots siguem una mica conscients de les espècies que viuen al nostre voltant i que, si algun dia, ara que la calor començarà a afluir, trobem un d'aquests animals mentre fem una passejada per la muntanya, les petites explicacions ens ajudin a reconèixer-los...

La fuina

El seu cos pot medir entre 66 i 85cm quan és adulta, i el pes oscil·la entre 1,3 i 2,3kg. És de color marró i té una taca blanca al coll, que és el que fa que la puguem distingir de la marta que té aquesta taca més blanca i d'una forma diferent. El seu hàbitat natural és, en general, el format per boscos, pinedes i llocs protegits per matolls o roques, i aprofiten qualsevol forat en troncs o roques per fer les seves llodrigueres. La seva alimentació es basa en mamífers, insectes fruites i rèptils, encara que canvia segons l'estació de l'any, el lloc geogràfic i les preses de què disposa. És un animal solitari, de vida nocturna i surt de dia tan sols en època de zel. Cacen sorprenent les seves preses als arbres o posant-se a les seves llodrigueres. Trasllada els ous que captura sense trencar-los i se'ls menja fent-hi tan sols un forat. L'època de cel és entre els mesos de gener i febrer i els dos o tres petits que neixen ho fan cap els mesos d'abril-maig. Les cries neixen cegues i sense pèl. La mare els alleta uns dos mesos i cap a final d'estiu ja s'independitzen.

La guineu

El seu cos medeix de 60 a 80cm i pot pesar de 5 a 10kg i desprèn una olor molt característica. El mascle lladra i la femella crida. S'adapta molt bé als canvis del medi natural. La podem trobar en boscos i camps cultivats, però també a la proximitat de zones habitades. Durant el dia acostuma a estar amagada a la seva llodriguera i cap al vespre surt en busca de menjar, que tant pot ser conills, com fruites. L'època de cria és entre els mesos de març i abril i una femella pot donar a llum un cop a l'any de 3 a 7 petits al fons de la llodriguera. Malgrat que és un animal que fa molt de mal als cultius, s'ha de reconèixer que és útil a l'hora de fer desaparèixer bestioles mortes.

Receptes argentines: Gonzalo Pocovi

Pasta frola

La pasta frola és un pastís amb codonyat molt típic de l'Argentina.

Ingredients:

Per a la massa:
400 g de farina
3 rovells d'ou
200 g de mantega
7 cullerades de sucre
1 culleradeta de bicarbonat

Pel farcit:
Codonyat (el codonyat necessari per cobrir la base amb una capa d'un centímetre com a mínim)
½ tassa de porto

Per fer la massa, barregeu primer tots el ingredients secs i després afegiu-hi els ous i la mantega. Amasseu-ho i deixeu-ho 1/2 hora a la nevera.

Separeu 3/4 parts de la massa i feu la base.

Col·loqueu sobre aquesta base el codonyat prèviament estovat amb la 1/2 tassa de porto.

Pasteu la resta de la massa per fer la decoració, talleu-la en tires i formeu un enreixat per sobre del codonyat.

Guineu el pastís al forn preescalfat, a una temperatura mode-rada (180°) durant 30 minuts (o fins que estigui daurat).

Telèfons d'interès

Ajuntament de Copons	93 809 00 00	copons@diba.es
Consultori Mèdic	93 809 01 50	
Assistent Social	93 809 01 50	
Àrea Sanitària Rural	93 805 38 18	
Associació Defensa Forestal	93 809 00 00	
Bombers (emergències)	112	
Ambulàncies i Emergències Mèdiques	061	
Mossos d'Esquadra (emergències trànsit)	088	
Mossos d'Esquadra (Igualada)	93 875 98 40	
Protecció Civil Igualada	93 803 12 34	
Repsol Butano	93 803 15 17	
Repsol Gas Avaries	901 12 12 12	
Fecsa	900 77 00 77	
Aigües de Rigat	93 803 14 83	
Telefònica Avaries	1002	
Antena col·lectiva	616 52 23 13	
Oficina Correus	93 809 00 33	
Oficina Consorci Turisme Alta Anoia	93 868 03 66	
Escola	93 809 01 42	
Bàscula pública	93 809 00 00	
Bibliobús Montserrat	616 98 83 52	b.Montserrat@diba.es
Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria	93 809 00 93 655 81 39 52	
Tot Circ	93 809 00 81 686 83 72 25 646 29 45 72	info@totcirc.com
Cal Manset (Allotjament rural)	93 809 00 97	calmanset@altaanoia.info
El Refugi de Cal Saül	93 809 01 27	
Bar la Barraca	93 809 00 86	
Queviures Mas	93 809 00 02	
Fleca Lloró	93 809 00 75	
Brodats Sala Farré, SCP	93 809 00 27	
Escorxador Closa i Fills	93 809 00 36	
Construccions Successors de Closa Serra, SCP	93 809 08 02	
Fusteria Josep Tomàs	93 809 00 93 655 81 39 52	

1
CEDIDA PER MAGDALENA PARES

2
CEDIDA PER MAGDALENA PARES

3
CEDIDA PER MAGDALENA PARES

4
CEDIDA PER MAGDALENA PARES

5
CEDIDA PER MAGDALENA PARES

1. Molts quintos escollien d'anar a treballar a les mines de Sant Martí en lloc de fer el servei militar (podia tocar-los a l'Àfrica), la condició era treballar-hi un any abans de la mili, els dos de servei i un any després, en total quatre anys. Els coponencs anaven a les mines a peu, amb el camió de Cal Vila o amb bicicleta. A la fotografia: Emili Solé, Eugeni Gras i Celestino de Cal Pams.
2. Camió de Cal Vila al pont de l'entrada a Copons venint d'Igualada. Els treballadors de les mines si podien hi pujaven.
3. Bateig Josep M. Serra (Pams), any 1943.
4. Ruc de Cal Parés amb la Conxita i la Magdalena al c. Mur, any 1960.
5. Camió de Cal Vila. Funcionava amb carbó, a la fotografia es veu la caldera.